

1623.

1. Bochorighius, Petrus: De utilitate et praecipuis effectibus promissionis
2. Gampelshainer, Georgius: De senatu imperii Rudico.
3. Kerschberger, Georgius: De foro competente.
4. Locamerus, Georgius David: De pignore et actione pignoratitia
5. Locamerus, Georgius David: De deposito.
6. Locamerus, Georgius David: De commodato et ejus actione
7. Locamerus, Georgius David: De defensione necessaria
8. Locamerus, Georgius David: De poenis
9. Schaefferus, Antonius: De reservatis Caesareis
10. Steinrich, Francus: De juribus civitatum
11. Zeelschius, Elias: De jure monetae

1624.

1. Berneggerus, Mathias: De arbitrii constitutione et ejus partibus

1629

2. Pitobius, Casparius : De thesauris
3. Bruner, Balthasar : Centuria prolixiorum controversarum ex Dec. et consuet. feudatibus deproportarum
4. Flach, Hyginus : De turbatione possessionis, qualis fit per prescriptionem
5. Thalpius, Ismael : Summa in materia questionum feudatium
6. Lichenmaier, Ulricus : De restitutionibus in integrum
7. Locamerus, Georgius David : De testamentis
8. Locamerus, Georgius David : De usufructu
9. Putschius, Emanuel : De jurisdictione
10. Sumner, Gregorius : De renunciatione hereditatis ex C. pactum dotati 3. C. de censat. juncto cap. quomodo de pactis. in textu decretalium

1628

1. Berneggerus, Mathias : De boni principis qualitate, libris, virtutibus et officio.

1625

2. Heydorn, Johannes: De exceptionibus declinatoriis
et dilatoriis
3. Locamerus, Georgius David: De pignoris et hypo-
thecis
4. Locamerus, Georgius David: De jure quarantam perso-
narum praecipue controverso
5. Henckens, Antonius Guentherus: De jure negotiorum
sive retractus

1626

1. Meneggerus, Mathias: De natura et statu republicae.
2. Bitschius, Casparus: De individuis
3. Bitschius, Casparus: Quaestiones aliquot miscellaneae.
4. Bitschius, Casparus: De servitutibus personalibus.
5. Cluten, Zacharius: Prolegomena I distributiva causae
nicarum de jure canonico libri.
6. Flach, Sigismundus: De impensis in rem alienam
factis, et quatenus possessor eas consequi possit?

1626.

7. Flach, Sigismundus : De testamentis
8. Flach, Sigismundus : De furto et rapina et actionibus
inde descendentiibus.
9. Flach, Sigismundus : De codicillis.
10. Greiner, Melchior : De exactionibus
11. Hering, Johann Michael : De subjectione et libertate
civitatum Imperialis.
12. Ruspochil, Philippus : De fideicommissis fauci-
liis conservandae causa relictio.
13. Ruspochil, Philippus : De contractuum dissolutione
14. Locamerus, Georgius David : De nuptiis
15. Locamerus, Georgius David : De antichresi.
16. Locamerus, Georgius David : De causis actionum, quae
penus esse cum ex modis acquirendi, tum ex obligatio-
nibus dependent.
17. Locamerus, Georgius David : Partitionum miscellanearum
jurisdictionum semicenturia

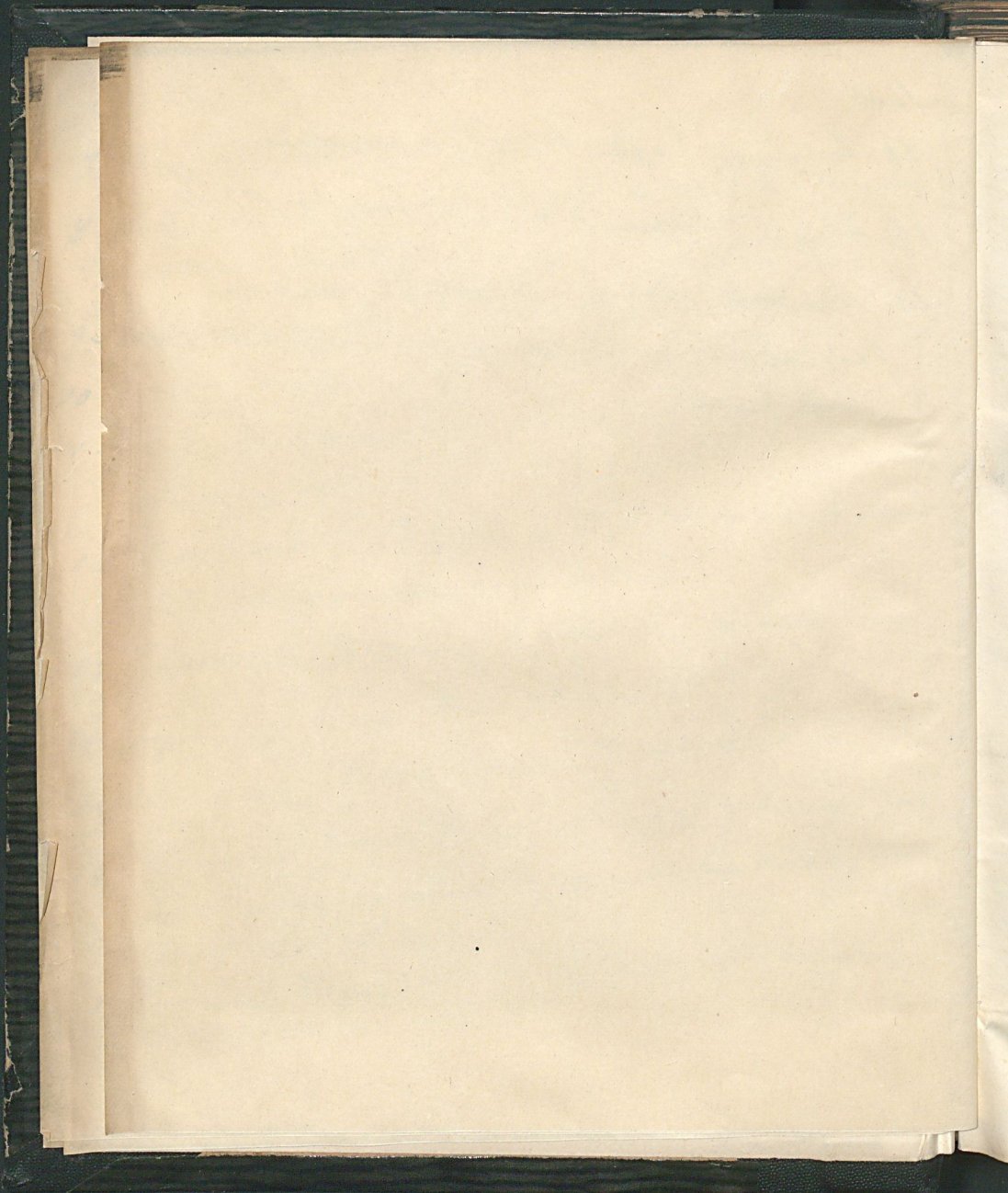
1626

18. Lincanus, Georgius David: *De possessione.*
19. Lincanus, Georgius David: *Theses juridicae*
20. Schrickel, Johannes: *Disputatio juridica*
ad rubricam brij: nihil innovari appellatione
interposita

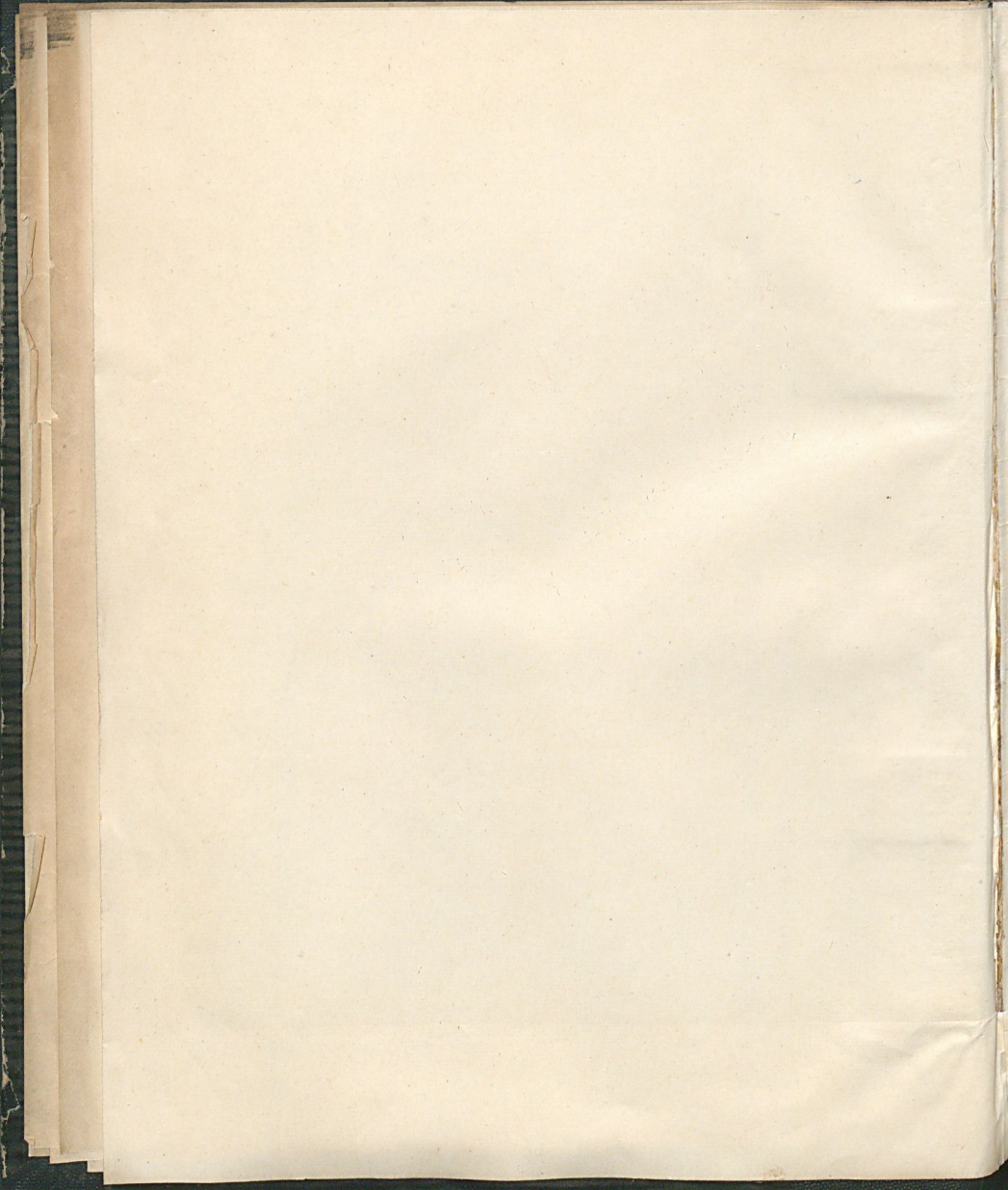
18. ...
 19. ...
 20. ...
 21. ...
 22. ...
 23. ...
 24. ...
 25. ...
 26. ...
 27. ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...
 32. ...
 33. ...
 34. ...
 35. ...
 36. ...
 37. ...
 38. ...
 39. ...
 40. ...

DISSENTATIO IN QUOD

346

DE UTILITATE
ET PRÆCIPUIS EF.

ELECTORIS POSSES-

1231

Divina favente gratia,

AUTORITATE ET DE-

RECTO AMPLISSIMO JURE CON-

SULTORUM OPTISSIMO IN ANGLICA AR-

guntantibus Univer-

sitat.

Pro

SUMMIS IN DIGNOQUE JURE INSE-

RTIUM, PRIVILEGIUM ET IMMUNITATIBUS

Decoratissima solemniter conse-

quenda.

In academiâ ipsâ, Mense Februario, 1521.

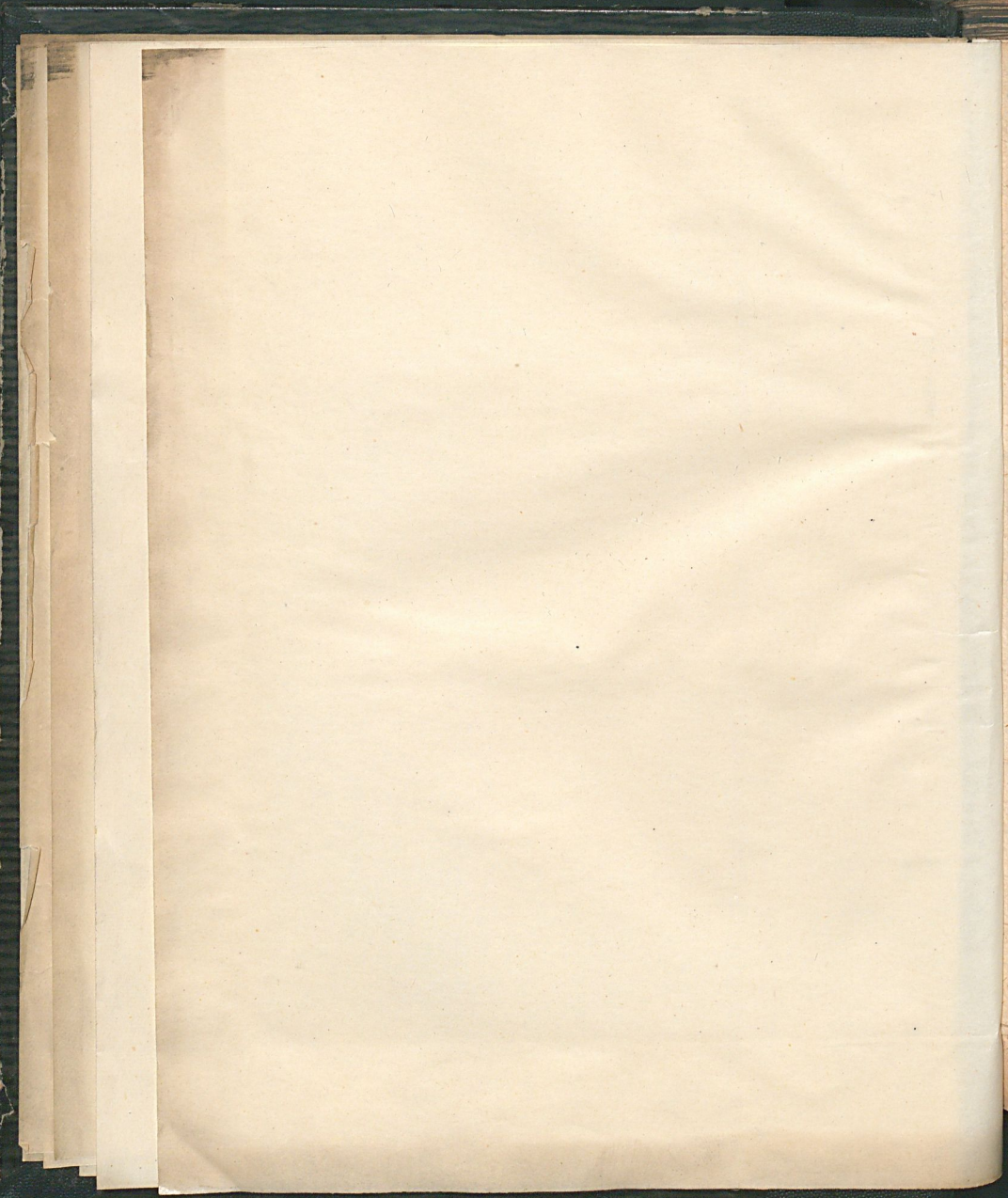

ARGENTORATI

HICHERAT PARISI LEONAR

ANNO M. DC. XVII

24

15/29

DISPUTATIO SOLENNIS

DE

TURBATIONE POSSESSIONIS, QUÆ

FIT PER PIGNERATIONEM:

1624, 4

Ad Ord. Cam. Imp. part. 2. tit. 22.

Quam

AUXILIANTE DEO

Decreto & Auctoritate

AMPLISSIMI ICTORUM ORDINIS

In inelyta Universitate Argentoratensis

Pro summis in utroque jure honoribus, ac privilegijs Doctoralibus consequendis

Proponit

SIGISMUNDVS Glach/
Argentoratensis.

Ad diem s. Julij,

ARGENTORATI,

Excudebat PAULUS LEDERTZ.

M. DC. XXIV.

+

al

DISPUTATIO SOLEMNIS

DE
TERRATIONE ROS

SESSIONIS. QUAE

HIT PER RIGNERA

TRONEM:

ANNO DOMINI 1725

IN

ACADEMIA

PHILOSOPHICA

ALMA MATER

UNIVERSITATIS

ALMA MATER

ALMA MATER

ALMA MATER

ALMA MATER

SICILIAE

ALMA MATER

ALMA MATER

5

5

ARGENTORATI

IN ACADEMIA

M. DC. XXIV

T H E S I S I.

Mnis de possessione controversia aut eò pertinet, ut quod non possidemus, nobis restituatur, aut ad hoc, ut retinere nobis liceat, quod possidemus. *ait IC. in l.*

1. §. *Est igitur. ff. uti possid.*

2. Et certè quicumque sibi in possessione sua vim factam queruntur; aut expulsos se omninò, aut turbatos inquietatosq; in ea, asserunt, Estq; hinc Dd. communiter recepta distinctio, quà quoad materiam possessionis, omnem vim aut expulsiuam statunt, aut ablatiuam, turbatiuam, & deniq; quæ ab hac parùm distat, inquietatiuam. *uti videre est apud Menoch. de recuper. poss. in pralud. n. 38. & seqq.*

3. Expulsiuam illam dicunt, cum quis vi aliquem in possessione rei immobilis deicit & expellit. Ablatiuam, cum res mobilis aufertur. Turbatiuam, cum in possessione sua quis turbatur ab alio, qui æquè se possidere contendit, vel quocunq; modo possidenti molestiam infert. Et deniq; Inquietatiuam, cum quis opere facto in suâ possessione impeditur.

4. Eoq; frequentior harum usus est, quò magis possidendi commodum (qualicumq; siue iusto siue iniusto possessori, hoc ipso quod possessor est, plus quàm ei, qui non possidet, juris tribuens, *l. 2. ff. uti possid. l. 5. in fi. pr. ff. si usus fr. per. c. conquirente. extr. de offic. ordinar. c. & audita de restit. spol.*) possessioni alterius inhiandi, cuiq; causam præbet.

5. Huicverò hominum proteruitati multis obviam itum est LLbus & Constitutionibus, quibus violenti ejusmodi alienarum possessionum inuafores coercentur, & summario ac celeri processu ei, cui vis facta est, possessio cum omni damno & interesse restituitur. Quæ omnia hic recensere non est animus. *Videantur Menoch. in tr. de remed. posses. & Alij.*

6. De vi turbativa seu turbatione possessionis eà in specie, quæ

quæ captis pignoribus fieri solet, & singulari constitutione. *in Ord. Cam. p. 2. tit. 22.* coërcetur, hac disputatione agere constitui.

7. Et primò vocabulum Pignorationis (à pignore, ut cuius apparet, dictum.) aliquando significat pignoris obligationem, seu ejusmodi actum, quo debitor rem suam pignori obligat. *l. 9. de pignor.* Quandoq; & vulgò talem, quo creditor asecurationis causâ aliquid capit, ut debitum vel jus suum consequatur vel retineat, German. *Wpfändung.* Eodem modo, ut verbum pignere usurpatur tam pro pignori obligare, *L. 5. D. pro emt. l. 14. de divers. & rempos. praeser.* quàm pro eo quod est pignora capere, *Wpfänden.*

8. Hæc posterior significatio comprehendit quamcunq; manus injectionem, aut impedimentum, quo personæ vel res, sive nocentes sint & obligatae, sive innocentes & liberae, pro debitis aliorum capiuntur, detinentur, eorumvè usus, possessio, libertas præcluditur, quod fit etiam per repressalias, & arresta, quorum exempla habentur *in auth. ut non fiant pignorationes Nov. §. 1. c. 1. de injur. in 6. vid. Frid. lib. 1. de process. cap. 46. n. 8.*

9. Cæterum ex constitutione Imperij de pignoratione latâ, cujus summam exhibet *Ord. Cam. p. 2. tit. das von Wpfändung 2c. 22.* certas ea qualitates habet, quibus tam ab arresto, quàm à repressalijs distinguitur, & in specie ad eam pignorum captionem, quæ propriâ auctoritate alterum in possessione vel jure suo turbandi causâ fieri solet, restringitur, *ut patet ex Ord. d. tit. 22.*

10. Definitur sive describitur hæc in specie dicta pignoratio, turbatio possessionis, quâ Status vel Nobilis Imperij, alterius Status vel Nobilis Imperij subditos, aut bona mobilia, ob controversam usurpationem rei alicujus vel juris, quod pignerans prætendit, pignoratus possidet, abducit vel pignori capit. *Frid. d. lib. 1. de process. cap. 34. n. 1. Geil. de pignerat. lib. singular. obs. 1. n. 3.*

11. Ex hac pignorationis descriptione, causæ ejus non diffculter apparent. Primò Efficiens, Status vel Nobilis Imperio immediatè subjectus, propriâ auctoritate rem pignoratam occupans. *Ord. d. tit. 22. ibi Da einer der dem Reich ohne mittel 2c.* Nec interest ab illo ipso pignoratio facta sit; an ejus nomine per alium. *Ord. d. loco: ibi Durch sich oder die seinet.* ut enim aliquem possessione vi dejecisse videtur, non is tantùm, qui suis manibus, sed & qui per alium dejicit,

deijcit, l. 1. §. de jecisse 12. de vi & vi arm. ita & turbare per alium non minus rectè dicitur, eum scil. cui vel mandavit, aut jussit. d. l. r. §. 12. l. 152. §. de jecit. de R. l. l. 2. §. restituas 43. Ne quid in loc. publ. vel cujus factum in rem, aut contemplatione ejus gestum, ratum habuit. arg. d. l. 2. §. restituas pen. cap. 9. de Reg. jur. in Sexio fac. l. 6. §. sed si 6. de Neg. Gest. Geil. d. rr. de pignerat. obs. 5. Frid. d. lib. 1. cap. 34. num. 4. & seqq.

12. Inde est, ut ejusmodi pignorationis, jussu vel mandato alte rius factæ, uterq; tam mandans quàm mandatarius, & dominus jubens, quàm præfectus, aut subditus pignerans, auctores dici, & eo nomine conveniri possint. d. l. 1. §. quoties 13. de vi & vi arm. quanquã subditus aut minister jussu domini aliquid committens excusandus videri possit cum scilicet domino jubenti non potuit sine periculo non obtemperare. arg. l. 2. §. 1. de nox. act. l. 157. pr. de R. l. Deputation Abscheid anno 1600. §. Gleichermassen. Deficiente verò jussu, mandato, aut ratihabitione, pignoratione à pignerante tantum commissã intelligitur, & is solus, si quidem cætera requisita adsint, ex hac constitutione tenetur, per trad. à Menoch. d. remed. 3. n. 314.

13. Quando autem adesse vel deficere videatur mandatum vel jussu, paucis declarandum est. Et si quidem expressè mandatum sit, & de eo constet, res dubio caret, sive enim mandatarius mandati hoc casu subditus sit vel non sit, eum teneri patet ex supra allegatis LL. & l. 2. §. 1. vers. & sanè l. 17. pr. de nox. act. Idemq; juris est, si mandatum vel ratihabitione tacitè accesserit, quod colligitur, cum dominus sciens subditum præfectumvè pignora suo nomine capere passus est, cum prohibere potuisset. l. 4. ibi, nam si eo conscio. C. de nox. act. l. 2. §. 1. l. 3. pr. l. 19. §. ult. D. eod. l. 2. D. de eo per quem fact. erit l. 6. pr. de jur. patron. Menoch. de recup. poss. emed. 1. n. 54. & seqq. Frid. d. lib. 1. cap. 38. n. 3. aut rem illã turbatione ablatam penes se sciens detineat, & restituere recuset: nam & tùm is approbasse hunc actum, & mandatum præcessisse præsumitur. quod plurib. confirmat Menoch. d. locan. 55. Et constitutum est in Deputation Abscheid wörmatis anno 86. & Reichs. Abscheid anno 94. §. Wann auch in Pfändungssachen &c. pignorationis ab officialibus factæ ratihabitionem eo ipso probatã censeri, si dominus restitutionem, cum posset, non fecerit. Frid. d. lib. 1. e. 34. n. 15. Schvvanman. obs. Cam. 68. 72. & 98.

14. Porro immediatè Imperio subjectum esse pignerantem tanquam

A 3.

tanquam necessarium requisitum in definitione exprimitur, & expressè constitutum est. in alleg. Ord. par. 2. tit. 22. ibi, dem Reich ohne mittel. &c. quo excluduntur omnes aliæ pignerationes ab ijs factæ, qui mediatè Imperio subfunt: quæ ad hanc constitutionem non pertineât, sed ordinarijs remedijs relictæ sunt: quamvis nonnunquam ob continentiam causæ, unâ cum domino eodem processu conveniri possunt, cùm & aliàs quoties diversi fori rei conveniendi sunt, omnium superior adeundus sit, ne causæ continentia vel litis confortium dividatur. *l. omnes §. C. arbit. t. rel. Mynscens. 1. obs. 4. Geil. 1. obs. 32. n. 3. Frid. de process. lib. 3. c. 4. per tot.* Quod locum habet eo casu, quo contra Principes eorumvè subditos, vel officiales, simul processus instituitur: ita quotidie usu venit, ut in causis pignerationum litigiõsæ possessionis &c. mandata non solum contra dominum, sed etiam officiales, qui jussu ejus pignerarunt (attentâ tamen in causis simplicis querelæ distinctione traditâ in deputat. Abscheid anno. 1600. §. Gleichermassen) decernantur. *Frid. d. cap. n. 5. Schvvanm. in obs. Cameral. obs. 72. Magenhovst. in comm. ad Ord. Cam. tit. 22. in pr.* Quæ causæ continentia idem operari non videtur, cùm pignerantes omnes Imperio quidem immediatè, diversis verò Principibus seu dominis subjecti sunt: cessante hoc casu immedietatis requisito, quo sine constitutioni locus non est: quamvis in specie haud dissimili processus decretos fuisse contra mediatè Imperio subjectos, jurisdictione Camera Imperialis solâ causæ connexitate fundatâ, refert Schvvanman *lib. 1. de process. c. 18. n. 4.*

15. Statum, inquam, & Nobilem immediatè Imperio subjectum esse oportet, qui pignerationem contra constitutionem committere possit: Statum eum scilicet, qui solum Imperatorem immediatè recognoscens, Ejus, communiq; Procerum cõsensu, in album seu matriculam Imperij relatus, eâ lege, ut Imperio, occurrète necessitate, certum censum in matriculâ expressum pensitet, vel subsidium militare præstet, & cum Imperatore & cæteris Statibus als ein Christlich corpus vnd versammlung/ statuendi de Republica, vel jus sessuræ & dicendæ sententiæ in Comitijs habet. *Geil. 1. obs. 21. n. 2. Paumeyster lib. 1. de jurisd. c. 6. n. 3. Matth. Steph. de jurisd. lib. 2. part. 1. cap. 4. n. 27.* Ab his Nobiles distinguuntur, qui (der Keyf. Mayst: vnnnd dem Reich ohne mittel vnderworfen/ im Land zu Francken/ Schwaben/

ben/ vnd am Rhein / Reichs Absch. anno 1542. §. Demnach haben
wir & c. his enim classibus ferè circumscribuntur) Status Imperij nõ
sunt, nec in matriculâ Statibus connumerantur, neque ad comitia
vocantur, aut jus sessionis vel suffragij illic obtinent, *Math. Strep.*
& *Paumenste. dd. locis Sixtin. de Regalib. lib. 1. c. 4. n. 92. & seqq. Dn.*
Besoldus in discursu de Ord. Equestri n. 13. Immediatè tamen Imperio
subiecti sunt, multis prerogativis gaudent, & constitutionibus
Imperij de ijs, so ohne mittel dem Reich vnterworfen/disponentibus,
proinde & hâc de pignorationibus, comprehenduntur.

16. Quomodo autè in medieta accipièda sit: an ratione perso-
næ tantùm, an verò & rei, cuius respectu pignratio facta est? Ex-
empli causa, Si quis immediatè Imperio subiectus, bona in alterius
territorio possideat, & eorum nomine homagium fidelitatis præ-
stet, annè tantum operabitur respectus ille honorum, ut pro mediato
habeatur, adeoq; pignratio ab eo facta ad hanc constitutionem
non pertineat? Multùm agitata, nec dū decisa est hæc questio, præfer-
tim in causa O. cont. B. ut patet ex relationibus, quas refert *Schvvan-*
man in decisionib. Camer. Affirmativa in revisorio iudicio obtinuit.
Eiq; accesserunt Deput. Worm. anno 86. Plena verò decisio in con-
ventum Imperij, omnium Statuum arbitrio, remissa est. *Deputation.*
Absch. anno 600. §. Es haben vns auch. Multis eam argumentis a-
struit *Geil. in tract. de arrestis cap. 6. n. 10. & seqq. Schvvanman. in supra*
citatis decisionib. 1. & 2. Tilemann. de Benignis, in decis. Camer. syntag.
4. dec. 2. voto 10. per 101. Negativam propugnant Relationes, quæ
habentur in allegatis decis. *Schvvanmann. præsertim decis. 4. &*
ult. Meichner. rom. 1. decis. 32. n. 1. Frid. d. lib. 1. cap. 34. n. 21. Thom. Mich.
de juris d. th. 58. Gilman. in Symplorem. tom. 3. five in decisionib. Camer.
tit. de Exceptionib. pag. 119. in fi. & 120 & tit. de requisito primo pignera-
tionis pag. 260. & seq. Tilm. de Benign. d. dec. 2. vot. 2. 4.

17. Et certè constitutio Imperij Ord. d. r. 22. requirit, ut par-
tes utriq; immediatæ sint, quæ qualitas in medieta nõ mutatur cõ-
ditione eorum honorum, quæ in alieno territorio, & sub alterius
iurisdictione sita sunt. *L. un. C. de impon. lucr. de script.* Et pluribus allega-
tis in dd. *Decis. Camer. Shvvan. decis. 4. n. 22. & seqq. & decis. 10. n. 103. &*
seqq. Vietor de caus. ex emr. concl. 30. Hæret quippe dignitas illa personæ
ita infixæ, ut Ducatus, Comitatus &c, facilius amitti possit. *d. decis.*

4. nu. 21. *Tilman. d. synt. 4. decad. 2. vot. 2. pag. 58. n. 18. & seq. Frid. de process. extrah. lib. 1. cap. 19. num. 23.* Nec Status Imperij esse definit, qui nulla omnino bona ab Imperio immediatè dependentia possidet, ut exemplis declarant *Tilm. d. dec. 2. vot. 4. pag. 71. n. 7. Gilman. d. tom. 3. cit. Status Imperij pag. 325. Wehner. in obs. pract. in vocab. Gravett.* Neq; videtur homagio fidelitatis ea vis attribuenda; cum enim duplex sit homagium, personale & reale: per allegata in *d. decis. 10. n. 115.* hoc quod respectu rei præstatur, personam ratione jurisdictionis nullo modo, sed tantum onerum, quæ pro rebus imponuntur, obstringit. *d. decis. 10. n. 116. Thom. Mich. d. loc. Vietor d. loc. & concl. 36. Wehn. d. obs. vocab. Erbhuldigung.* Et restantur plurima exempla in Imperio, relatâ à cit. *Authorib. & Wehner. in vocab. Ohne mittel dem Reich.* Cum ergo in proposito qualitas constitutionis cessare dici vix possit, non improbabiliiter forsitan ea quoq; obtinere poterit: cum præsertim hoc casu non minus pax publica, finis præcipuus, adeoq; anima Constitutionis, unde declarationem extensionemque recipit, in discrimine constituatur, & aliàs in dubio pro jurisdictione Imperij pronuncian- dum sit. *Geil. 1. obs. 21. nu. 9.* Quæ ut universalis & superior, longè favorabilior, quàm inferiores, quibus nihil videtur detrahi à Superioribus, quàm in aliquo saltem fundata est, eoq; faciliùs Residium ad se propter superioritatem trahere potest, ijs præsertim casibus quib; id pacis publicæ conservandæ causâ, ut hac constitutione, introductum est.

18. Quâ ratione etiam fit, ut ad eum, qui alium superiorem recognoscit, possidet autè bona immediatè ab Imperio dependentia, quorum respectu pignoratō facta est, hæc constitutio transferatur. *d. decis. 10. n. 16. circa fin. Geil. 1. obs. 106. n. 12. & d. obs. 30. n. 19. & lib. singulari de pignorat. obs. 7. n. 3. Frid. d. lib. c. 34. n. 22. & lib. 3. n. 14. Gilman. in Symphorem. tom. 1. part. 1. pag. 352. & d. tom. 3. tit. pignorationis requisitum primam pag. 260. & seq. Barth. in Sent. Cameral. pasim. tom. 4. & tom. 5. ubi multas interlocutorias refert, quibus injunctum fuit impetranti, probare locum, cujus intuitu facta est pignoratō, immediatè Imperio subje- tum esse. quanquàm strictè accepta constitutionis verba, eum excludere videantur, quo prætextu processus quandoq; denegatos fuisse refert *Gilman. d. tom. 3. pag. 261.**

19. Sufficit ergò aliqua ratione immediatè esse ad fundam Camera jurisdictionem, sive ratione personæ, sive ratione rei. Et verba

verba constitutionis *Dhne mittel largæ* esse accipienda, quod & negotij hujus qualitati non videtur repugnare, quod non tam in re quam in persona fundatum videtur, illa quidem quatenus nitiunt jure absoluto, quod quis in re prætendit citra ullam personæ considerationem, adeoq; exemplo actionis confessoriae, *tt. si serv. v. vind. contra quemcunq; qui rei, quam possidemus, possessionem affectat, datur. vid. Dn. Bach. in not. ad Treuil. vol. 2. part. post. Disp. 25. th. i. b. e.* In hac, quatenus res perturbationem pignoratione factam perperam ablatae, cum omni eo quod interest, restituendæ petuntur. *l. i. §. utiq; ff. de vi & vi arm. exemplo cæterarum causarum, ex quibus mixtæ actiones dantur.*

20. Quoad hanc causam Efficientem, non differt pignoratione ab arresto, litigiola possessione &c. quatenus ex singularibus constitutionibus Imperii de his agi potest. Nam & hæc non nisi in immediatis Imperii subditis locū obtinent *Reichs Absch. anno 70. §. wan auch die arresta & ann. 94. §. Bey den Arresten. & Ord. Cam. part. 2. tit. 21.* Quatenus verò arresta simpliciter, considerantur, illa ut & repressalia ab aliis quoq; quam immediatis Imperij Statibus non minus quam pignorationes fieri possunt. His verò Imperii Constitutionibus non vindicantur. *Geil. d. lib. de pignoration. obs. i. n. 5. & 6. Frider. d. lib. i. cap. 46. n. 5. & 6.*

21. Materia pignorationis ex definitione patet, cum dicitur turbatio possessionis facta ablatione rei mobilis, vel captione subditi ad alium Statum aut Nobilem Imperii pertinentis. Quatenus ergo est possessionis turbatio (*ut omnem pignorationem esse tradit Geil. d. lib. de pignorat. obs. 3. n. 4. Frid. d. lib. i. c. 34. n. 1. Et argumento est Consultum Camerae an. 76. duob. 6. relatum à Denaisoin lute Cam. tit. 83. n. 9.*) in quacunque re, quæ possideri potest, immobili tamen, vel quæ ejus loco censetur, obtinet.

22. Hinc quemadmodum possessio alia vera est, & propriè dicta, rerum corporalium, quæ solæ teneri jure insisti potest, *tit. 1. de reb. corp. & incorp.* alia per analogiam & q. possessio, jurium & rerum incorporalium, quæ passim possideri dicuntur. *l. 1. c. de his qui pot. nom. l. 2. §. 3. l. 3. de prec. l. ult. de itin. actio. priv. & plurib. allegatis in Colleg. Jurid. Argent. tit. de acquir. poss. §. 2. non tamen verè, sed per similitudinæ quædam, & q. possideri. l. 23. §. 2. ff. Ex quib. caus. maj. l. 10. si servit. vind. l. 35. pen.*

B

pen. de vi & vi arm. l. 5. §. pen. D. de itin. actūq; priv. unde possi dere (verē
scilicet & possessione propriē dictā) negantur l. 4. §. si fiant. D. de usur.
par. l. 3. §. si iter ff. de act. emt. l. 43. §. 1. de A. R. D. inductione scil. & pa-
tientia domini, pro q. traditione. l. 3. princ. D. de us. fr. junctā l. 1. §. ult.
de serv. prad. rust. usu pro apprehensione possessionis, qualem rei na-
tura patitur l. 14. pr. l. ult. de servit. l. servitutes 20. in pr. de serv. prad. urb.
& deniq; facultate ejusmodi jure utendi q. continuā animi retentio-
ne, usu quamvis non continuo, pro possessione constitutā. l. ult. in fin.
C. de præser. long. temp. l. 10. pr. si serv. vind. l. 5. §. pen. de itin. actuque
priv. junctā l. 3. §. 13. eod.

23. Hæc verò jura seu res incorporales, quamvis propriē nec
mobiles, nec immobiles sint, per interpretationem tamen, cum pro
subjecta materia id fieri necesse est, accensentur rebus immobilibus,
eorumq; jure censentur. l. 2. C. de servit & aqua, Cujac. in comment. ad
lib. 2. feud. t. 2. Geil. 2. obs. 10. & 11. Wesf. in parat. de rer. divis. nu. 4. Eo-
rumq; nomine possessoria remedia competunt, siquidem in re con-
stitutā sunt, & jura realia, quorum nomine actio in rem intentari
potest; quamvis rei alienæ inhæreant. l. 1. §. hujus D. Vri possid.

24. Unde si servitute sibi in fundo alterius constitutā, pi-
gnoribus captis quis uti prohibeatur, pignoratō commissa est: arg.
r. t. de itin. actūq; priv. Et vicissim si quis servitutem in prædio sibi
competere prætendat, eaq; uti velit, possessio prædij turbatur. l. 8. §.
1. in fin. Si serv. vind. l. 11. de vi & vi arm. l. 14. de injur. l. 3. §. 2. 3. 9. D. Vri
possid. l. 12. comm. divid. l. 52. §. 1. de acquir. poss. ita si quis in exercitio ju-
risdictionis ab alio impediatur, possessione turbari dicitur. Quam-
vis enim jurisdictio, ut res publici juris & summam reipubl. con-
cernens, commercio hominum exempta, possideri non posse videat-
ur. l. 6. pr. de act. emt. l. 23. §. ult. l. 20. §. 1. de acquir. poss. l. competi 6. C. de
præser. 30. ann. §. universitatis l. de Rer. Div. nostris tamen moribus in-
commercio est, & alienari, præscribi, adeoq; exemplo aliorum ju-
rium possideri potest. Latē Paurmeist. de juris d. cap. 2. 3. 18. 19. & seqq.
Menoch. de retin. poss. remed. 3. nu. 115. Colleg. Jurisd. Argent. lib. 8. tit. 5. th. 9.

25. Eodem modo jura patronatus, decimarum, q. possidentur
& consultationibus 19. de jur. patron. Menoch. de retin. poss. & pignoratō
eorum respectu commissa ad constitutionem de pignor. pertinet.
Gilman. in Sympher. rom. 2. part. 1. pag. 284. & 312. 341. & 10m. 3. tit. Man-
dat.

3
d. a. pign. rat. pag. 214. Jus quoq; percipiendi vectigal & annuas præstationes, ut possideri potest, ita ejus q. possessionis contra pignerantem defensionæ remedia possessoria, & in specie ex hac constit. competunt: dommodo in posteriori casu præstationes illæ reales sint, nō personales, ut communiter receptum tradunt. *Menoch. de recup. poss. nu. 87. & d. retin. poss. nu. 139. Geil. 2. obs. 10. n. 5. & obs. 72. in pr. Grev. lib. 2. concl. pract. concl. 10. confid. 3. Boccr. cl. 4. disp. 5. §. 2. Idem in alijs juribus realibus pascendi, venandi, piscandi &c. obtinet.*

26. Non sufficit tamen ejusmodi re esse possessam, sed ab immediato Imperii statu seu Nobili eā possideri necesse est, quod ipsū in definitione exprimitur: quō repetenda sunt ea, quæ supra th. tradita sunt, Immediate tate sc. hīc accipiendā esse tam ratione bonorū quā personæ. Hujus respectu, si immediata sit, bona verō alij subiecta. illorum respectu, si immediatē ab Imperio dependeant, pigneratus verō Superiorem præter Cæsarem agnoscat.

27. Unde si subditus alicujus Status in possessione sua pignoribus captis turbatus sit, ita ut turbatio privatū ejus interesse respiciat, constitutio deficit: nec generale Principis interesse, quo res subditorum salvas esse cupit, remedium constituit. ei tribuit. *Geil. d. lib. de pign. obs. 6. n. 11. & de arrest. cap. 8. & 1. obs. 125. per tot. atq; ita conclusum esse in pleno senatu testatur Gilman. in Sympb. tom. 1. part. 1. pag. 316. n. 3. & tom. 2. part. 1. pag. 121. nu. 11.*

28. Cæterum res mobiles, quæ pignori auferuntur, vel subditus captus, ad causā materialē pignorationis pertinent res sc. ejusmodi, quæ cum possessione controversā nihil omnino commune habent, & citra controversiam etiam ipsius pignerantis innocentes esse non negantur. ut patet ex Reichs Absch. Anno 94. §. die mandata vñd Pfändung &c. *Geil. d. lib. de pign. obs. 3. n. 8. Gilman. in Sympbor. tom. 3. tit. requisitum tertium pignerat. pag. 262.*

29. Quod si ex ipsa re litigiosa ejusq; fructibus quid ablatum sit, non pignoratio, sed simplex turbatio, eoq; non hac constit. sed ordinarijs remedijs vindicanda est. *Geil. d. loc. Quamvis autē hoc difficilem dijudicationem habeat Geil. d. loc. Frid. d. lib. 1. cap. 36. n. 1. & huic d. lib. 1. c. 42. n. 2. videatur, hac rei innocentis observatione fraudem constitutioni, pignerato injuriam fieri, & multum hac quaestio agitata fuisse appareat ex Gilman. in Sympb. tom. 1. part. 1. p. 363. & seqq. & tom. 3. tit. Tertium pignoration. requis. pag. 262.*

B 2

Schvvan.

61

Schvvanm. *obs. Cam.* 101. Obtinuit tamen eorum opinio, qui rem tertiam strictè attendendam esse arbitrati sunt. *Gilman, tom. 1. pag. 375. nu. 62. & seqq.*

30. Nisi enim ejus ratio haberetur, & in rei controversa vel ejus fructuum ablatione constitutioni locus daretur: tùm possessio- nis commodum alteri, qui æquè se possidere contendit nullà præviâ cognitione auferretur, quod maximè iniquum. §. *retinende l. de in- terdit. l. 1. Vr: possidi. l. 58. de re jud. l. 4. C. de sent. & interloc. om. jud.* nec per appellationem interpositam, aut judicis inhibitionem fieri potest. *a. g. cap. 1. ut lit. pend. Geil. 1. obs. 144. num. ult. & obs. seq. & obs. 147. Gilman. Symph. d. part. 1. pag. 372. n. 55.*

31. Habentur autem pro re litigiosa ejusvè fructibus, v. c. ju- ris lignandi, lignum cæsum; juris legendi glandes, pyra, poma sylve- stria &c. ipsæ glandes, pyra, poma &c. quæ si fuerint ablata, ejus juris respectu, cuius fructus sunt, pignatio non est commissa: *Deputa- tion Absch. anno 600. §. da aber die Berechtigtheit.* Ita jure deciman- di controverso, fruges destinatæ ad solutionem decimarum, eoq; sine ab aliis semotè pro litigiosis habentur. *d. Deputat. Absch. §. da aber in fin. sin alia auferantur ad modum quamvis decimarum pignatio facta est, Gilman. d. tom. 3. tit. pignorat. requisitum tertium pag. 264.* Se- cus est, si de jure collectandi aut victigalis contentio est, tum enim tantum pecuniæ ablatum, quantum eo nomine deberi prætenditur, pro litigioso est. *d. Deputation. Absch. §. wann zwischen zweyen &c.* Ipsa verò merces cum navi & plastro, quo vehebantur, tanquam in commissum ob non pensum telonium cadentes pignoratæ, faciunt constitutioni locum. *Gilman. 9. tom. 3. tit. Restitutio. §. Dubitatum. pag. 303. in fi. Schvvan. obs. Cam. 79.*

32. Cùm de jure meri Imperii controvertitur, criminosus alterius manibus aut carceri ereptus res litigiosa est. *d. Deput. Absch. §. Fürtes wann &c. Geil. d. lib. 1. de pign. obs. 15. n. 5. (quamvis contrariè statuat Fried. d. lib. 1. cap. 9. n. 11. & cap. 37. nu. 2. & in Imperiali Camera ob- servatum referat Gilman. d. tom. 1. part. 1. pag. 307. & pag. 338.)* ut & ca- daver supplicio affecti vel occisi ab alio eo sine auferatur & sepelia- rur. *d. Deputation Absch. §. Es seind auch &c. aut vulnerum mensura capiat. Ibid. §. da auch &c.*

33. Jure venandi controverfo fera capta, retia, canes venato- rii ab-

3
rii ablati pro re tercia habentur. *d. Deput. Absch. an. 600. §. weiter ist*
auch. Fera autem capta ab eo qui jus venandi sibi competere asserit,
nec litigiosa nec innocens rectè dicitur: cùm in naturali libertate
existat, nec ullius in bonis aut possessione sit. *§. Fera l. d. R. D. l. 3. §. i-*
tem feras 14. de Acquir. poss. l. 3. de A. R. D. Frid. d. lib. 1. cap. 36. n. 6. Gilm. d.
tom. 3. pag. 363. Hædera quoque suspensa vinum proscriptum, si
de jure proscribendi vinum lis est. *Gilm. d. §. tom. 1. part. 1. pag. 349.* Si-
gnum castro domui appositum. *d. Deput. Absch. §. Auf den fall da*
von wegen &c. aut aliud ædificium, domus publicana, destructa, res
tertia & innocens est. d. Deputat. Absch. §. wann sich dann.

34. Subditi etiam in casu controversæ jurisdictionis pro re
tertia ut plurimum habentur. *Reichs Absch. anno 94. §. wir wollen*
vers. vnd als sich offit. quod in favorem eorū introductum est, ita ut
etiam ex delicti in territorio litigiosi commissi causâ, cuius nomine
multæ eis imponi posset, capti: omninò relaxandi sint. *d. Reichs Abs.*
§. Aber die & d. §. wir wollen &c. Secus tamen est, si ob maleficium,
seu ex causa criminali capiantur, aut captioni ansam præbuerint. *d.*
§. aber die Person. Tilem. de Benign. decis. Camer. syntag. 4. decad. 2.
rot. 9. §. 92. nu. 10. Gilm. in Symph. d. tom. 1. part. 1. pag. 368. Quia etsi re-
laxatis sine alio gravamine multa sive realis solutio, sive promissio
extorta sit, pignoratatio, hac constit. coercenda, facta intelligitur. *d.*
Deputation Absch. anno 600. §. wann zwischen. Gilm. in symph. tom. 5.
Suppl. 62. Idèq; est cū juramento insolito Exem. C. de se sistendò in
carcere ad primam requisitionem *Gilm. d. tom. 5. suppl. 61.* de non u-
tendo jure sui domini *d. Dep. Absch. §. Zinsfall da ein diener. grava-*
tur Secus est, si ad juramentum fidelitatis præstandum, & alterius fi-
delitatem deierandam fuerit adactus. *d. Deputat. Absch. §. da es*
sich auch. &c.

35. Re verò pignori oblata restituta soluto tamen precio, id
loco rei hic succedit, & pro re pignoratata habetur. *Reichs Absch. an.*
1566. §. als auch. Myns. cent. 3. obs. 19. Geil. d. lib. de pignoration. obs. 11.
Frid. d. lib. 1. cap. 36. n. 17.

36. Quod dictum est de rebus subditorum vel ipsis subditis,
non obtinet in iis, quos vulgò homines proprios dicunt, captis, eo-
rūq; bonis pignori ablatis: cū ab eo sub cuius jurisdictione domiciliū
habent, pignerantur, huius enim subditi sunt, non eius, cui operas &

B 5 servi-

servitia debent, adeoq; hac constitutione non comprehenduntur. *Myns. cent. 1. obs. 12. Geil. d. lib. de pignerat. obs. 8. Frid. d. lib. 1. cap. 34. n. 25. Gilman. d. rom. tit. pignerationis requisitum primum pag. 260. q. 1. am vis 1. dem tit. de Excep. pag. 119. præjudicia allegat, quibus dominis v. Et bey genè contra Dominos territorij pigne. antes mandata decreta fuere. Emphyteutæ etiam & coloni in alterius itidem territorio pignerati hac cõstit. excluduntur: Aliud quippe est censitum, colonum; Emphyteutam, aliud subditum esse. Illud ad censum & canonem obligat, hoc ad subjectionem. Geil. d. obs. 8. n. 5.*

37. An verò ijs, qui se alterius protectioni submitunt, dic Schirmsverwanten/ eorumvé bona, hac constit. continentur: ita ut protector vel advocatus per eos pignerationem pati possit? Certù quidem est, jus protectionis vel advocatiæ protectori non tribuere jurisdictionem in clientes suos, nec hos subditos illius effici, sed ordinario magistratui permitti. *text in c. recipimus 8. extr. de privil. c. ex parte 18. eod. tit. Geil. 2. obs. 54. Frid. d. lib. 1. cap. 24. n. 29. Gilman. d. rom. 1. part. 7. pag. 76. nu. 51. Wehner. pract. obs. tit. von Schirms verwardten. Eo tamen non attento, processus decretos fuisse testatur Schvvanm. lib. 2. de process. Cam. 18. nu. 20. & obs. Camer. 67.*

38. In hoc quoq; differentia pignerationis & arresti apparet, ubi rei innocentis observatio aut possessionis turbatio non tam accuratè attenditur. *Reichs Abscheid. anno 94. §. alsß auch vers. wir setzen. Nã & rei cõtroversa detetione, & cujuscũq; actionis persõalis prætextu fieri potest. Geil. de arrest. cap. 5. n. 1. 12. 13. Frid. d. lib. 1. cap. 42. nu. 1. & ult.*

39. Forma pignerationis, quã ab alijs turbationibus possessionis discernitur, potissimum consistit in captione pignorum. Sunt enim varij aliquem in possessione sua turbandi modi, quorum tam judicialium quàm extrajudicialium 28. recenset Menoch. *de rer. poss. remed. 3. n. 467. & seqq.* Intelliguntur autè pignora capta, non tantùm quãdo res ablata abductãve est, aut quis è domo in carcere cõjectus, sed & cum eo ipso loco inclusa est, ut usus ejus intercedat. *Gail. d. lib. de pigner. 79. n. 1. & seqq. Frid. d. c. 6. n. 9. Schvv. obs. Cã. 76. & 105 & domo captus extra carcerem certo loco circumscriptus est, unde egressus ei interdictus sit arg. l. solutum 48. de V. S. Gail. d. obs. 9. nu. 3. aut sola stipulatione ad sc. sistendum obligatus l. in eadem causa 10. Ex quibus*

caus.

caus. in jor. Guil. d. obs. nu. 4. Quid si nihil ablatum, destructum verò & corruptum quid sit? pignatio quidem facta non videtur, & olim processus hoc casu denegati fuerunt. Exempla refert Gilman. d. tom. 1. part. 1. pag. 304. & tom. 5. suppl. 61. supplicante ad ordinariam viam remisso. Barth. in sent. Cam. tom. 5. pag. 758. a. cum tamen fraus constitutioni fieri deprehenderetur, constitutum fuit, ut ea ad hunc quoque casum trahatur. Deputat. Absch. anno 600. § Es ist auch bissher. pag. 760.

40. Hic iterum pignatio ab arresto differt, quod fieri solet non rem auferendo, capiendo, corrumpendo, sed impediendo & sistendo. Frid. d. lib. 1. cap. 42. nu. 1. & ab ea turbatione, de qua in constit. litigiosa possessionis in Ordin. de part. 2. tit. 21. qua solo metu & periculo armorum ac invasionis ingruente nec dum in effectum deducto locum habet.

41. Finis pignationis est usurpatio juris controversi sive acquisitio certi alicuius juris, quod pignerās præcedit, & quo per pignationem pignatum privare conatur. Reichs Absch. anno 94. § wir wollen auch. Guil. d. lib. de pigner. obs. 3. nu. 7. Hæc intentio pignerantis non tantum in rebus ablatis, sed & in homine capto spectatur. Schvvan. obs. Cam. 108. & 109. & aded necessaria est, ut nisi appareat, quid juris in specie pignator sibi acquirere voluerit, constit. locus non sit. Frid. d. c. 25. n. pen. & ult. Gilman. supra cit. locis Barth. in sent. Camer. ubi passim decretum legimus, daß wosern Supplicant anzeygen wirdt was der gegentheil für ein neue Berechtigkeir durch die Pfandung schöpfen wollen/ darauff ergehen soll was rechtr ist.

42. Hinc si pignora capta sint eo tantum fine ut is, qui jam antea pignoraverat, ad restitutionem egeretur, nec ulla possessionis acquirendæ seu defendendæ causa adsit, deficere qualitas constitutionis, & spoliolum potius commissum videtur. Guil. d. lib. de pignorat. obs. 12. Frid. d. cap. 36. n. 5. Gilman. 8. tom. 3. tit. pignatio. § dz in specie & c. pag. 255. & tit. Repignat. § Gegenpfandung pag. 265. nisi circumstantiæ aliud suadeant. Idem d. loc. & tom. 1. part. 1. pag. 308. Barth. in sent. Camer. tom. 1. pag. 338. ubi exempla referunt, quibus mandata decreta, eiq; parendum, productio verò casualium remissa fuit.

43. Quemadmodum autem finis designat, qualis res censenda, & intentio agentis factum distinguit, fac. l. qui injuria causa §. in princ. ff. de furt. ita quantum ab arresto & repræsalijis dec. pigne-

pigneratio differat ex fine utrorumque apparet. Arrestum enim eo fine fit, ut detentione rei debitor ad solutionem vel praestationem debiti adigatur. *Geil. de arrest. c. 3. & passim. & de pigner. obs. l. n. 6.* Re-pressalia verò eà potissimum causà admittuntur, ut per detentionem subditi vel eius bonorum pro debito alterius debitoris magistratus ad administrandam iustitiam cogatur. *Geil. d. lib. de pigner. obs. l. n. 5. & obs. 2.*

44. Ad finem pignerationis illud quoque referendum est, quod necesse sit eam factam esse propter causam civilem, non criminalem. *Ord. d. tit. 22. ibi: allein malefischachen außgenommen & c.* Cùm enim delinquēs criminaliter forum sortiatur non tantùm in loco delicti tam inchoati quàm perfecti. *l. 1. & auth. qua inprovincia. C. ubi de criminib. l. 1. C. ubi senatori & c. l. 28. §. famosos 15. de pœn. l. 3. pr. de re mil. Nov. 69. c. 1. Geil. l. obs. 56. n. 8. Hartm. Harmann. lib. 2. obs. tit. 50. obs. 6. 7. Zang. de Exc. part. 2. cap. 1. nu. 230. & seqq. sed etiam ubicunq; reperitur. d. l. 1. C. ubi de crim. l. 3. ibi. Unde sint. D. de off. praesid. l. 7. l. 11. de custod. & exhib. reor. & l. 1. C. ubi quis de curiali. Geil. lib. 1. de PP. c. 16. n. 30. Paurm. de jurisd. lib. 2. c. 4. n. 105. & c. 8. n. 103. Zang. d. c. 1. n. 245. & seqq. Wes. parat. ff. de judic. n. ult. & de accus. n. 8. & parat. C. ubi de crim. Consequens est, preventionis locū esse arg. l. 7. de judic. cap. proposuisti de for. comper. Farinas. in prax. Crim. lib. 1. tit. 1. q. 7. n. 53. Geil. l. obs. 11. & 29. n. 4. & seqq. & obs. 74. n. 18. Hillig. in Donell. Enuil. lib. 17. cap. 16. & à quovis magistratu in territorio suo vinculis mancipatum rectè & legitime captum, nec per eiusmodi captionem alium in jurisdictione sua turbatum, nec relaxatipnem petentem audiendum esse. *Gail. d. lib. de pign. obs. 14. nu. 3. & seqq. Frid. d. lib. cap. 37.**

45. Et hæc quidem ita se habent, cùm subditus alterius in alieno territorio delinquēs ibidem in carcerē conicitur, quo casu etiam defectus novi iuris acquirendi & rei innocentis, pignerationem excludit. Quid si verò in loco, de cuius jurisdictione controversia est delinquēs ab alterutra parte captus sit? Quid si capientis manibus rursus ereptus? Utroq; casu possessio turbata dici potest, pigneratio verò tum demum cùm propter nequitiam & malitiam ejusmodi, cui non pœna corporalis sed multa imponenda est commissam, vincula conjectus est. Quo casu constitutio locum habet non tantùm ad relaxandum, sed & post relaxationem ad multam restituendam.

3
dum. Reichs Absch. anno 94. §. aber die Personen te. Deputation.
Absch. anno 600. §. wann zwischen zweyen &c. Si verò delictum cri-
minale (ein Maleficij sachen) sit, constitutio cessat propter causam
criminis, cujus pœna non est differenda, *fac. d. §. aber die Personen.*
Et d. §. Deput. Absch. §. Fürters &c. Idem de posteriori casu judiciū
est, ut patet ex *d. §. Fürters &c.* & ex eo, quod criminolum non ha-
bere pro re tertia, à jure meri imperij cōtroverso, supra th. proba-
tum est. Et hoc tum quoq; obtinet, cum in alieno territorio, cujus
jurisdictio citra controversiam ad alium pertinet, in suo delinquen-
tem quis persequitur & captivum abducit, quamvis eo nomine tan-
quam violator alieni territorij de vi publica reus agi possit. *per trad.*
à Geil. lib. 1. de P. P. obs. 16. n. 25. Et seqq. Et de pign. obs. 14. n. 5.

46. Veniunt porro nomine maleficij (Maleficijsachen) o-
mnes causæ criminales, de quibus criminaliter agi potest, & quarū
punitio meri imperij est *l. 3. de juris d. l. 6. §. pen. de offic. pres. l. 70. de R. 1. tam*
capitales quàm nō capitales. l. 2. l. 28. pr. de pœn. Obr. de juris d. cap. 7. Frid.
d. lib. 1. c. 9. n. 13. Et seqq. Roland. de commiss. lib. 2. part. 1. c. 3. n. 8. Et seqq. Et
hæc sive pœnam corpori infligendam promereatur, so Leibstraff auff
sich tragen / (qualia ferè sunt omnia crimina : nec enim facile ullum
reperitur, cui pœna corporalis non vel à lege constituta sit, vel arbi-
trio judicis extra ordinem imponatur. l. ult. de priv. del. l. ult. de furt.
l. ult. de injur. l. 1. §. 1. de effract. l. 8. de publ. jud. l. 7. §. hodie, ad. L. 1. l. 1.
repetund. l. 1. de pœn. quo casu nunquam non judice sic arbitrante ad
corporis cruciatum perveniri potest. d. l. ult. ff. de injur. l. ult. de effract. l.
1. 9. de extraord. c. im. Si tamen judex loco pœnæ corporalis multam
irrogaverit, eodem illa numero habetur, ita ut nec appellationes in
caulis criminalibus, ijstantum so Leibstraff auff sich tragen / in Ca-
mera Imperiali prohibetæ, Reichs Absch. anno 30. §. Item als sich
jes efflich &c. Ord. Cam. d. lib. 2. tit. 28. §. Item nach dem. Geil. 1. de P. P.
cap. ult. n. 36. à multis ejusmodi, loco pœnæ corporalis substitutis ibi
dém recipiantur. Mynscent. 3. obs. 43. Et ibid. Arnold. de Regg. in addit.
Et obs. 41. n. 4. Frid. d. lib. 1. cap. 9. n. 16. Et seqq. Rol. de commiss. lib. 2. c. 3. n. 8.
Et seqq.) sive pecuniariam, exemplo l. un. C. de L. 1. l. amb. l. 1. ult. C. ad
L. 1. l. repet. l. 3. C. de assessor. Et ex communi ferè Dd. consensu (juri
tamen civili Justin : non usquequaque convenienti) quando-
cunque ad pœnam pecuniariam silco applicandam agitur. dd. LL.

6

Et l. 9.

§ l. 9. 22. 25. de SC. Syllan. l. 9. 15. pr. § 2. de jur. fisci. F. id. d. c. 9. n. 21. & seqq.
Hillig. Don. Enucl. lib. 12. c. 11. lit. c. in not. Colleg. 10. id. Arg. tit. de judic. th.
12. quæ non minus ab eo tantum, qui jurisdictionem criminalem &
merum imperium habet, imponitur l. 6. pr. de off. procon. l. 70. de R. 1.
arg. l. 6. de accusat. Hillig. lib. 17. cap. 8. lit. Q. Q. pag. 50. Colleg. Inuid. Arg.
d. tit. 8. 5. & 11. de accus. th. 17. & tit. de pœnis th. 1. l. quamvis appellatio eâ
ab ad Camerâ Imper. permiffa fit, Frid. cit. loc. Ruland. d. lib. 2. c. 3. &
multò magis in prima instantia eò deferri possit,

47. Ea ergo delicta tantum, ex quibus criminaliter agi nō potest,
ut levia furta, vulnera, rixæ, maleficij vocabulo excluduntur, cū mul-
cta (Frevel/buß/ unde bußschlag apud Frid. cit. loc. & in Ord. Cæ. part. 1. tit.
50 §. ult. Frevel vnd Maleficij sach) opponuntur, & hoc ad crimina, illud
ad delicta privata refert Denais. in dissert. de jure meri imperij & c. cap. 2.
in pr. §. deinde) arbitrio judicis (quæ propriè multa est l. 131. 244. §.
ult. de V. S. l. 2. §. 5. ad SC. Turpil. quamvis pœnæ lege definitæ, multa
nomine quandoq; veniant l. 2. Si quis in jus voc. j. eis vigore mixti im-
perij ab eo qui merum imperium non habet, imponi possit. l. 11. de
offic. procons. l. 1. §. 1. de off. ejus cui mand. Myns. d. obs. 41. & 43. Frid. d. cap. 9.
n. 18. & 22. & seq. Colleg. Inuid. Arg. d. tit. de accus. 8. 17. in fin. Unde si ob
ejusmodi delictum quis captus sit, constitutio locum habet. ut su-
pratum. th. not.

48. Quod verò ex eo, quia causæ criminales constitut. de pi-
gner. exclusæ sunt, quidam omnem Cameræ Imperiali cogni-
tionem in causis criminalibus ademtam censent, id quantum mo-
menti obtineat, videre est in suprâ cit. dissert. de jure mer. imp. Denaisij
c. 4. §. de constitutione. Frid. d. c. 9. Myns. suprâ cit. locis. Geil. 1. obs. 1.
nn. 27. & obs. 65. n. 5. Gilman. Symph. tom. 1. part. 2. tit. 18. vot. 2. n. 5.
Rul. de commiss. part. 1. lib. 2. c. 3.

49. Et hæc de causis pignerationum. Superest de effectibus
ejus dicendum, quorum proximus sunt turbæ inter immediatos
Imperij status frequenter obortæ, quæ cum salutem publicâ in dis-
crimen adducerent, nec tamen in crimen fractæ pacis publicæ in-
ciderent, ideoq; non nisi ordinariâ interdicti uti possiunt, viâ vindicari
dicari

dicari possent, speciali remedio n. constit. in comit. August. an. 555.
promulgata; præcavēde fuerunt *Ord. d. part. 2. tit. 112.* De quo paucis
acturus (1) cui; (2) adversus quem (3) ubi (4) ex qua causa (5) ad
quid detur, & (6) de ejus processu aliquid attingam.

50. Et primò Cvi DETVR? Hic duo requiruntur in pigne-
rato; possessio & immediata subjectio: possessio (inquam) vel
vera vel quasi; ut *sup. à th.* dictum. Hinc competit omni ei,
qui rem soli verè possidet, *f. l. r. pr. §. 1. & passim. Vri possid.* i. e. cum
affectioe sibi habendi ei insistit. *l. 1. §. 20. l. 18. pr. l. 49. §. 1. de A. P.*
l. 4. §. 1. de precat. Colleg. Jurid. Arg. tit. de Acquir. poss. th. 4. n. 4. &
seqq. qualis est non tantum qui affectioe domini rem tenet, sed et-
iam qui, quamvis dominus non sit, & pro alieno possideat, *l. 13. de u-*
fucap. rem tamen suo jure, animo possidendi, tenet.

51. E. C. Vasallus, quem verè rem feudalem possidere patet
ex *c. un. §. ult. de invest. de re al. 2. F. 8. c. un. pr. §. si verò vasallus. quid sit*
invest. 2. F. 2. & plurib. allegatis in Colleg. l. Arg. d. 1. th. 22. n. 3. Menoch.
de rein. poss. remed. 3. nu. 82. & de recap. poss. remed. 1. nu. 90. & seqq.
Unde ei hoc turbatae possessionis remedium (sive utile interdi-
ctum uti possid. ex constit. Imper. de pignerat. ut appellatur à
Gail. d. l. de pigner. obs. 3. n. 6. in fi.) ne quidem contra dominum
negari potest. *§. 4. l. de interd. l. 9. de rei vind. c. un. §. rei autem de*
invest. de re al. & hoc quidem si vasallus immediatè Imperio subje-
ctus sit, ut est non is tantum, qui immediatè ab Impetio feuda pos-
sidet, sed & is qui immediatè quidem Imperio paret, ab alio ve-
rò Imperij statu feuda tenet. Feudum enim vasallum Domini sub-
ditum non facit. *Clem. pastoralis §. denique de sent. & re jud. c. un.*
qual. jur. deb. 2. F. 5. Menoch. d. remed. 3. n. 376. & multis seqq. Gail.
lib. 2. de P. P. c. 13. n. 20. & de artest. c. 7. n. 10. & de pign. c. 15. n. 3.
Cujac. in comm. ad 2. F. tit. 7. Frid. de extr. proc. lib. 1. c. 33. Matth.
Steph. de juris d. lib. 2. part. 1. c. 4. n. 61. & seqq. & c. 7. n. 82.

52. Quid si vasallus immediatè Imperio subfit, & feudum ab
immediato Imperij statu dependeat? Equidem si eidem vasallus nõ
ratione feudi tantum, sed etiam subjectionis, subditus sit; non est
dubium

dubium, dominum ex constit. agere posse pignoratione factâ inter personam vel reb^o subditi accedente ejus proprio interesse; si verò vasallus alium respectu feudi, alium ratione subjectionis dominum habeat, tum huic ex constit. agere non licet, cessante ipsius interesse; domino autem feudi an concedatur dubium est; cùm omnem possessionem rei feudalis à se invasallum transtulerit *c. un. § si facta. Si de feud. def. controv. 2. F. 26. c. un. § ult. de nov. fo. m. fidel. 2. F. 7. c. un. pr. de consuet. rect. feud. 2. F. 33.* non potest queri se in sua possessione turbatum. *l. 1. pr. & r. s. ff. Vri poss.* quia verò in directo dominio, quod in re feudali penes ipsum manet, per pignorationem lādatur, beneficium Constitutionis ei concedendum esse, videtur. *Geil. d. lib. de pign. obs. 6. n. 1. & seqq.* Utroq; autem casu Vasallus tanquam litis confors domino in judicio assistere potest. *Gail. d. loc. Frid. lib. 3. c. 5. num. 23.* Si tamen coram ordinario iudice det austrāg agere capit, domino remedium Constit. intentanti obstat exceptio capti litigij. *arg. l. ubi acceptum. de judic. l. 1. in fi. c. de assert. roll. Geil. 1. obs. 32. Frid. de lib. 3. c. 5.*

53. Creditor deinde rem sibi ex conventionē pignori datam verè possidet. *l. 37. de pign. act. l. 37. 40. de acquir. poss. l. 3. §. ult. l. 4. §. pr. ad exhib. l. 13. de usuc. & multis allegatis in Coll. iur. Arg. riv. de A. P. d. 9. Cuy. 18. obs. 14. Dn. Bachov. vol. 11. part. 2. disp. 21. d. 4. f.* Et communem restatut Menoch. de ret. poss. remed. 3. n. 59. & seqq. & de recup. poss. remed. 9. n. 197. & tam recuperanda quam retinenda possessionis remedia habet. *l. 3. §. 2. Vri possid. l. 2. c. de prator. pign. cum l. 1. §. 1. 4. Vri poss. l. 9. de R. V.* An verò creditore cessante debitor agere possit, ex ijs quæ suprà de vasallo d. prac. dicta sunt, constare potest.

54. Tum de sequestro dubium quoq; est, an rem apud se depositam verè possideat: Distinguant communiter Dd. inter sequestrum necessarium & voluntarium, illud adimere possessionem, non verò hoc, statuunt; & ita *l. 39. de A. P. & l. 17. §. 1 ff. de pos. interpretantur Gail. 1. obs. 5. n. ult. Menoch. de retin. poss. n. 86.* Verius videtur tum deum sequestrum possidere, cùm non custodia causa tantum, sed ita apud eum res deposita est, ut neutrius possessioni tempus procedat. *Vid. Coll. 1. Arg. d. r. d. 8. n. ult. Treutl. vol. 2. disp. 21. d. 4. f. & ibid. Bach. Hillig. Don. Enucl. lib. 5. c. 13. c.* quo casu remedia possessoria, & eorum numero hoc quoque intentari, ei, non etiam alteri qui rem, animo possessione exequendi, apud eum de posuit, conceditur. *per sup. alleg.*

55. Non

55. Non verò ijs tantùm competit hoc remedium, qui verè rem soli possident, sed & ijs, qui inq. possessione juris in re constituti, per pignorationem turbati sunt, emphyteutę (puta) l. 2. C. de praeser. 30. ann. usufructuario, usufruario, l. 6. §. 2. de precar. l. 10. §. ult. de A. R. D. l. ult. Vti poss. §. 4. vers. usufructuarius l. per quas pers. cuiq. superficiario. l. i. de super. f. arg. l. 3. §. 7. vers. dominus autem. Vti poss. l. 15. §. 12. de dam. inf. & cuius rusticam vel urbanam servitutem aut aliud jus in praedio alterius sibi constitutum asserenti. l. ult. de servit. l. §. 6. 9. Vti poss. l. 8. §. 5. si serv. vind.

56. Ut enim interdictum Uti possid. directò quidem non nisi verè possidenti datur, l. 1. & l. 1. Vti poss. iurium verò istiusmodi q. possessorib⁹, nomine q. possessionis suae tam à lege quàm ejus imitatione communi Dd. & Interpp. calculo utiliter conceditur, d. l. ult. ff. Vti poss. v. f. parat. ff. vti poss. n. 3. Bocer. cl. 4. disp. 5. th. 47. & seqq. partim pecuniaria interdicta jure prodita sunt, vti de itin. actuq. priv. de rivis, de fonte &c. latè Men. d. remed. 3. n. 84. & seqq. & remed. 4. & seqq. Ita horum omnium exemplo remedium hoc possessorum introductum, ijsdem casibus locum habet.

57. Concurrente verò juris quasi & rei vero possessore, si uterq. in possessione sua turbetur utrique etiam hoc remedium cõpetit, siquidè ambo immediatè Imperio subsunt, sin alteruter, eadè locum habet quę supra d. 52. de vasallo habentur. Geil. de pign. d. obs. 6.

58. Ex his constat possessionem à parte actoris necessariò requiri, non tamen in solidum; sed pro parte divisà vel indivisà possidere sufficit, & socio in re cõmuni à socio pignerato hoc remedium competit. f. l. 1. §. 7. Vbi poss. latè Geil. d. lib. de pign. obs. 20. per tot. Frid. d. c. 35. n. 9. Gilm. Symph. tom. 1. part. 1. pag. 507. & pag. 513. n. 12. & tom. 3. tit. pignoration. process. pag. 268.

59. Excluduntur autem omnes, qui nõ possident, sed vel detinent tantùm rem, non jus in re constitutum, sed tantùm personam obligatam habentes, ut colonus, l. 6. §. 2. de precor. l. 1. C. comm. de usuc. l. 16. de per. & com. rei vend. commodatarius l. 8. Commod. depositarius & sequester regulariter, ur. dist. supra. creditor ex primo decreto in possessionem missus, l. 3. §. ult. de A. P. l. 3. §. creditores. Vti possid. Menoch. d. ren. & 3. nu. 46. vel possessione suà, si quam antè habuerunt, omninò expulsi sunt. l. 6. §. 1. l. 7. de A. P. l. 4. §. 22. de usuc. l. 1. §. 29. de vitiũ.

tum enim remedium recuperandæ necessarium est, de quo ejusque processu. vid. Ord. part. 2. tit. 8.

60. Unde quod Menoch. *d. remed. 3. n. 22. & 35.* de civili possessione animo retentâ tradit, non nisi eatenus obtinere potest, quatenus quis possessionem suam ab alio occupatam ignorat, aut convocato auxilio facillè eam se recuperaturum putat. *l. 3. §. 8. d. l. 6. §. 1. l. 25. §. ult. l. 46. de acquir. poss.* Facultas enim expellendi eum, qui ingressus est, jure permittitur. *d. l. 25. §. ult. l. 18. §. pen. eod. l. 3. §. eum igitur 9. de vi & vi arm.* modò in continenti fiat. *d. l. 3. §. 9.* quod quanto tempore includendum sit, arbitrio judicis permittitur. *Geil. 1. de P. P. c. 16. n. 11. & seqq.* ubi etiâ post decennium recuperantem possessionem suam non tam recuperare, quàm continuare videri tradit, propter continuatum actum recuperandi. *Frid. lib. 2. de process. c. 56. n. 4. & seqq.*

61. Heredi pignerati post factam pignorationem mortui remedium hoc competit ex persona defuncti, ut res pignori ablata, & si quid aliud damni factum sit, restituantur & resarciatur. *f. l. 1. §. 44. l. 3. §. 17. de vi & vi arm.* quamvis heres possessionem nondum apprehenderit, (novâ enim apprehensione opus habet si rem hereditariam possidere velit, nec possessio defuncti ei, quamvis suo heredi, continuatur. *l. 23. pr. l. 30. §. 5. D. de A. P. l. 1. §. 15. Si is qui test. lib. l. 15. de usuc. f. l. 12. §. 2. de capt. & post. l. 19. 23. §. 1. Ex quib. caus. maj. l. 1. §. ult. pro her. l. 44. §. 4. de usurp. Menoch. d. rem. 3. n. 56. Frid. de interd. tit. 7. pr. n. 36. & seqq. Col. 107. Arg. tit. Vi poss. d. 10. nu. ult. ut & tum cum lis à defuncto cepta. §. 1. l. de perp. & temp. act. & passim. aut turbatio, vel ante obitum defuncti, vel post, jacente hereditate, inchoata, apprehensâ ab herede possessione continuetur & perduret. *f. l. 13. §. quæ situm. quod vi aut clam. Menoch. d. rem. nu. 62. & 63. Teutl. vol. 2. disp. 25. B. 4. & ibi Bachov. in not. quinimò actio & exceptio rei judicata, si in possessione, quæ defuncto per sententiam adjudicata fuit, turbatus sit. *f. l. 9. §. ult. de exc. rei jud. Menoch. d. remed. 3. n. 823.***

62. Nonnunquam verò possidenti hæc actio non datur, cum scil. vi, clam, precariò possessionem nactus est. *l. 1. §. ult. l. 2. 3. §. hoc interdictum & seqq. Vri poss. l. un. C. eod. §. sed interdicto 1. de interd. Menoch. d. rem. 3. n. 19. nu. 252. & seqq.* & de remedio ex constitutione pignorationis *Frid. d. lib. 1. cap. 35. n. 5.* cū tamen hoc altiorem indagine requiratur, partitionem mandati nõ differt, sed in pñcto citationis deciditur.

63. Is certè qui pignora sibi vi ablata postea recepit, ex hac constit.

conflict. non agit. *Gilm. d. tom. 3. tit. de pigner. pag. 258. §. Pfändung. & tom. 3. suppl. 65. Kul. de commiss. part. ult. lib. 7. c. 2. n. 23. p. 455. Schvvanm. obs. Cam. 82. nu. 2. quavis interdictum unde vi incurrat §. recuperanda 6. ibi licet is ab eo, 1. de interd. & dominio rei suæ cadat. l. si quis in tantam C. Vnde vi §. 1. vi bon. rapt. d. §. 6. de interd.*

64. Alterum quod in eo, qui ex hac constitit, agere vult requiritur, est, ut sit immediatè Imperio subditus, quò repetenda ea, quæ *suprà d.* dicta sunt. Non interest tamen, an secularis sit, an Ecclesiasticus, & hic an turbatus sit in possessione Regalium, beneficiorum & bonorum, quæ ab Imperatore & Imperio habet. *f. c. ex transmissa 6. & c. seq. de foro comp. Gail. 1. obs. 30. n. 1. & seqq. & obs. 37. n. 10. an in possessione vel q. rei aut juris spiritualis E. C. percipiendi decimas. Clem. dispendiosam. de judic. præbenda, & aliorum bonorum Ecclesiasticorum. c. literas de jurā. cal. l. jancimus C. de SS. Eccl. Gail. d. obs. 37. n. 10. & obs. 38. n. 7. Menoch. d. remedi. 3. n. 125. & 126. Qui verò aliū quàm Cæsarem superiorem agnoscunt, hinc excluduntur, & omnes, à quocunq; siue domino siue extraneo turbentur, ad ordinariam viam interdicti uti possid. vel extra iudicialis appellationis confugere necesse habent *c. cum sit Romana, extr. de appell. Menoch. d. rem. 3. n. 122. Frid. d. lib. 1. c. 34. n. 11. Nonnunquam tamen ex Ord. Cam. p. 2. tit. 23: mandata auct. die vier fall impetrare possunt.**

65. Hinc etiam Capitulum superiorem Episcopum agnoscens, in propriis, quamvis & separatis, bonis pigneratum ex constitit. agere nequit, nisi bona illa immediatò ab Imperio dependeant. *Schvvan. obs. Cam. 110. aut sedes Episcopalis vacet arg. c. un. de major. & obed. in 6. Frid. d. lib. 1. c. 19. n. 11. aut deniq; Episcopo proprium suum interesse persequenti in lite adhareat. Gail. d. lib. de pign. obs. 7. & 1. obs. 30. & lib. 1. de P. P. c. 8. Frid. d. lib. 1. c. 34. n. 23.*

66. Quandoq; tamen qualitas illa immediatatis non attenditur, cum pignatio facta est inter mediatè Imperii subditos incédente superiure, de quo lis in Camera Imperiali pèdet *Gilm. d. tom. 3. tit. pignationis requisit. primum, in pr. cum & aliàs super negotio incidētis, qui principaliter non posset, cognoscat. l. 3. C. de judic.*

67. CONTRA EUM (2) cōpetit remediū ex cōstitit, qui immediatus Imperii Status aut Nobilis aliū in possessione sua turbat, E. C. dominum feudi, proprietarium, debitorem, non solum qui extraneum, sed etiā qui ipsum vasallū, usufructuarium aut emphyteutam

&c.

& creditorem in possessione rei vel juris in re competentis pignori-
bus captis impedit. *fac. t. r. ff. Vti poss. §. 6. l. de interd. Menoch. d. remed.*
3. n. 432.

68. Omnes ergo immediati Imperii Status & Nobiles ex hac
constit. conveniri possunt, nisi qui speciali privilegio aut consuetu-
dine legitimè introducta ab Augustissimæ Cam. Imper. jurisdictione
exempti sunt. *tit. 27. Ord. part. 2. Dyns. c. 5. obs. 58. Gail. l. de P. P. c. 11.*
Frid. d. lib. 1. c. 22. n. 2. Gilm. in Symph. d. tom. 3. pag. 213. tit. mandat. pignerat.
§. pignorationis mandata & tom. 6. Symph. a Wehn. edit. passim.

69. Contra Ecclesiasticos quoque immediatos Imperii status
remedium hujus Constit. competere innumeris exemplis constat.

70. Nec interest, per se an per alium pignoratione facta sit; U-
terque enim ex constit. propter causam continentiam tenetur. *us su-
pra ib. not.* An verd ex pignoratione tutoris & curatoris etiã pupil-
lus aut minor conveniri potest? Hi certè ex dolo vel culpa tutoris
aut curatoris non tenentur. *l. 13. §. 7. de act. emt. l. 3. pr. quando ex fact.*
tur. l. 198. de R. I. nisi quatenus ad eos pervenit. l. 3. §. 1. de tribut. act. l. 21.
§. 1. de pecul. & specialiter in causis interdicti factum tutoris eos non
præstare, constat ex d. l. 198. de R. I. nisi quatenus ipsum possessorium
definiendum, & alterutri possessio in solidum adjudicanda est, aut
turbatio post finitam tutelam & curam, perdurat. l. 1. §. hoc edito ff.
ne vis fiat ei l. 11. §. 6. quod vi aut clam. l. 4. de tab. exhib. Menoch. d.
remed. 3. n. 307.

71. In heredem denique propter turbationem à defuncto fa-
ctam tum demum datur, cum lis cœpta est mandato contra eum im-
petrato, vel insinuato, ita ut nisi paruerit, non minus quàm con-
tra defunctum ad pœnam insertam agi possit. *Frid. lib. 7. de p. ocess. cap.*
22. Gilm. d. tom. 3. tit. de pigner. §. pignerat. a. n. pag. 257. Actiones enim
pœnales in heredem in solidum transeunt, lite cum defuncto in ho-
mã. *§. 1. l. de perp. & temp. act. l. un. C. ex delict. def. l. 26. §. 8. de O. & A. l. 86.*
§. 7. l. 39. l. 64. de R. l. l. ult. §. 1. de fidei. tur. l. 24. pr. de lib. caus. l. 29. de novat.
l. ult. de presc. 30. ann. l. 1. §. 1. vers. exceptis l. 2. 3. C. de annal. excep. l. 1. §. 1.
litis sc.
cõtestatione. *dd. LL. aut eo quod pro litis contestatione est. primo a-*
ctu contradictorio super causa principali facto, in casibus, ubi litis
contestatio non requiritur. Geil. lib. 1. obs. l. 41. aut si reus dolo fecerit,
vel per judicem steterit. a. ubi. si appellacione C. de temp. appell. Geil. l. 1.
obs.

obs. 63. n. 5. & seqq. & obs. 91. nu. 9. 10. quominus litem possit contestari
 l. si cum 10. §. ult. in si. si quis caut. in jud. l. 26. §. 4. de noxal. act. l. 33. & O. &
 A. Menoch. d. rem. 3. n. 61. Gail. lib. 1. de P. P. o. m. r. nu. 20. aut denique preci-
 bus Imperatori (aut que eius vice est. Sacratiss. Imper. Cam. Cæsarem
 representanti. Gail. lib. 1. obs. 42. nu. ult. & obs. 66. & 97. nu. 9.) oblatis &
 impetrato rescripto, quod itidem pro litis contestatione adhuc etiam
 effectum, ut heredes teneantur, habetur. l. i. 2. C. quando lib. Princ.
 datus. & ibid. VVes. in paratit. a. 1. b. sed & lio. C. de temp. appell. Hartm.
 Hartman. lib. 2. obs. tit. 49. obs. 2. nu. 12.

72. Cùm verò ante impetratum & insinuatam mandatum
 obijt, cessat hoc remedium, cùm nihil ex pignoratione penes here-
 dem remanet. arg. l. 8. §. ult. de precar. l. 3. pr. de vi & vi arm. l. 1. §. ult. de eo
 per quem fact. l. 16. §. 2. quod mer. caus. l. 17. 26. de dolo. l. 4. §. fin. l. 6. cum seqq.
 de alien. jud. mut. l. 23. §. hanc actionem. ad L. Aquil. Gail. lib. 2. de P. P. obs. 20.
 Gilm. d. tom. 1. part. 1. pag. 527. Id tamen, quod ipsi ex reb. pignori abla-
 tis reliquum est, hac Constitut. peti, fac. suprâ all. & l. 1. §. ult. & seq. l. 3.
 §. ult. de vi & vi arm. (quamvis hoc casu ad ordinarium remedium reme-
 dium aliquando fuisse pignoratam, scribat Gilm. d. part. 1. pag. 527.)
 & sententia contra defunctum lata in heredem executioni mandari
 potest. Fac. l. 9. §. ult. ad exhib. vid. Menoch. d. rem. 3. nu. 828. & seqq.

73. Sequitur tertio, ubi ex constitut. de pignorat. agendum
 sit, seu quis sit turbationis hujus judex competens? Doctores com-
 muniter duos constituunt Judices, coram quibus de turbatâ posses-
 sione agi possit, alterum, eum, sub cujus Jurisdictione, res de quâ agi-
 tur sita est. l. un. C. ubi de possess. l. un. C. ubi de hered. alterum verò in cu-
 jus territorio vis turbativa facta est, d. l. un. C. ubi de possess. Illum, pro-
 pter rem cujus possessio controversa est, & alterutri soli adjudicanda,
 arg. l. fin. C. ubi in rem act. & l. 38. de judic. quo respectu hoc remedium
 naturam realium actionum sequitur, Gail. 1. obs. 16. nu. 12. & obs. 37. nu. 5.
 Zang. de Except. part. 2. c. 1. nu. 314. & seqq. præcipuè nu. 329. ubi in specie de
 pignoratione agit. Hunc propter delictum, vim scilicet turbationi, ei præ-
 fertim, quæ pignoratione illicita fit, accedentem, & damnum inde al-
 latum; qui rei in loco delicti, reperti, vel bona ibidem possidentis cõ-
 petens judex est. arg. l. 2. §. 4. l. 19. §. 1. 2. l. 20. l. 36. §. ult. l. 42. 45. de judic. c. 1.
 §. con. rhabentes, de for. competent. in 6. Possit autem vim etiam alio, quam
 eo, ubi possessio sita est, loco fieri, exemplis declarant Accurs. d. l. un. C.

D ubi

8

cal

+

ubi de possess. Menoch. d. rem. 3. num. 316. Zang. d. part. 2. cap. 1. num. 334.

74. Addi non improbabiler potest tertius Iudex domicilij: cum enim coram hoc rectè etiam separatim & purè, sive in personam ex contractu aut delicto, per sup. alleg. vel in rem, agatur, l. ult. Cod. ubi in rem act. l. 10. 11. 12. de R. V. l. ult. vers. de rebus aut em. C. de præs. long. temp. communiter D. d. alleg. à Vigel. in M. I. R. lib. 13. c. 32. multò magis is erit competens, cum quasi mixtim tam in rem quam in personam agendum est, l. un. C. ubi de hered. Zang. d. part. 2. cap. 1. num. 290. & 350. & seqq. Concurrentibus autem pluribus Iudicibus, præventioni locus est, utis de causâ cognoscat, coram quo lis primò per citationem adversæ partis cœpta est. l. 7. 18. 19. de judic. l. 2. Cod. eod. cap. gratum. de offic. deleg. cap. proposuisti. de judic. cap. penult. de for. compet. Gail. 1. obs. 29. num. 4. & seqq. Frid. d. lib. 3. cap. 5. num. 7. Wesemb. paratit. ff. de in jus voc. nu. ult.

75. Hæc ita Jure communi obtinent: in Imperio autem Romano, omnes ferè status (Civitatibus Imperialibus exceptis, nisi quibus id speciali privilegio indultum est) & Nobiles immediati, privilegiatos Iudices habent, der Austräg / coram quibus in primâ instantiâ regulariter conveniendi sunt, uti patet ex Ordin. Camere part. 2. tit. 2. & seqq. Gail. 1. obs. 1.

76. Regulariter, inquam, & nisi salutis ac tranquillitatis publicæ ratio aut causæ gravitas aliud exposcat, quæ tanti est, ut nonnunquam in primâ instantiâ Camera Imper. adeatur, nullâ fori præscriptione, & mediata sive immediata rei subjectione attentâ, quod fit in causis pacis publicæ violationem concernentibus, Ord. d. part. 2. tit. 9. §. 1. Gail. lib. 1. de pace publ. cap. 11. de feudis Imperij, Idem lib. 1. Observ. 29. (ubi ex stylo curiæ & observantiâ Judicij, id ita obtinere tradit, quamvis in dispositione Ordin. dict. tit. 2. & seqq. contineri non improbabiler per exceptionem, dict. part. 2. tit. 7. propositam, arguantur) fiscales, Ordin. dict. part. 2. tit. 20. & c. aliquando, omissis saltem privilegijs primarum instantiarum, immediatis Imperij Statibus, ut supra dictum competentium rectâ in Camerâ processus impetrentur, ord. Cam. dict. part. 2. tit. 21. 22. & seqq. quò pertinent causæ litigiosæ possessionis.

tionis, L. diffamari, relaxationis à juramento *Mynsing. cent. 2. obs. 67. num. 7. & cent. 3. obs. 99. Sixtin. de regalib. lib. 1. cap. 4. num. 9. p. 70. Thom. Mich. de iurisdic. th. 40. Syring in dissert. de pace Relig. conclus. 29. lit. d. & hæc pignerationum, quæ non minùs ut illæ, peculiaribus Constitutionibus, ad Cameram Imp. citra ambages deferri jubentur, ord. d. part. 2. tit. 22.*

77. Idque obtinet, non tantùm cum Principes Seculares se invicem pignerationibus turbant, sed etiam cum Ecclesiastici alios sive Seculares sive Ecclesiasticos pignerant, aut ab ijs vicissim pignerantur. Quamvis enim clerici regulariter forum sortiantur apud Judicem Ecclesiasticum, *cap. 1. 2. cap. si diligens. §. final. cap. significasti. de for. compet. cap. 2. & cap. si clerici de judic. ita aut nec privilegio fori renunciare, aut Jurisdictionem laici tacitè vel expressè prorogare possint. dict. cap. significasti. & d. cap. si diligenti. §. fin.* Non tamen hoc locum habet, quando actione reali conveniuntur, quam coram iudice, rei sitæ intentari posse, tam petitorio quam possessorio, communis & in Camera Imper. recepta opinio est. *arg. cap. ex transmissa, cum c. seq. de for. compet. Authent. clericus quoque Cod. de S. S. Eccles. Boët. decis. 69. num. 8. 22. Mynsing. cent. 1. obs. 22. & cent. 4. obs. 95. cent. 5. obs. 93. num. 5. Gail. 1. obs. 30. num. 20. obs. 37. num. 4. 5. dict. libr. de pigner. obs. 7. num. 2. Frid. dict. lib. 1. cap. 11. num. 13. & seqq. Roding. in pand. Cam. lib. 1. tit. 17. num. 4.*

78. Possessorio scilicet non solum rei secularis, sed etiam spiritualis, e. c. decimarum, *elem. dispendiosam. de iudic. c. literas. de jur. cal. Juris patronatus cap. 1. de jud. & c. possessionem quippe rei, quamvis, spiritualis, cum facti sit, l. 1. §. 3. l. 29. de acquirend. possess. l. 19. ex quib. caus. maj. non spirituales sed seculares esse, communi Dd. opinione receptum, ideoque, si quidem contra laicum (secus enim esse si reus sit clericus, plerique putant, Gail. d. obs. 38. num. 5. in fin. Menoch. d. rem. 3. num. 346. & seqq. Thom. Mich. de iurisdic. th. 41. in fin.) agatur, ad iudicem seculares pertinere, testantur, Gail. d. obs. 37. num. 5. & obs. seq. Mynsing. cent. 2. obs. 67. num. 4. num. 2. & seqq. & centur. 5. obs. 93. num. ultim. Menoch. d. rem. 3. num. 324. & seqq. & num. 361. & seqq. licet petitorium, non nisi apud Ecclesiasticum intentari possit, *cap. causam. de prescrip.**

c. tna. & pass. de decim. Hartm. Hartm. pract. obs. miscell. iur. Canon. c. 9.
Mynsing. vet. i. obs. 100. Quod si inter Augustanae confessioni addictos in-
vicem, vel eos, ex unâ parte, & alterâ Catholicos ejusmodi controver-
sâ oriuntur, illæ coram Judice seculari ordinario peragenda sunt;
(suspensâ quippe Jurisdictione Ecclesiasticâ, in omnibus casibus, li-
berum Religionis exercitium cöcernentibus. Reichs. Absch. anno. 55.
§. Damit auch obberühret, ibi, Kirchengebrauch nicht anfangende re-
Gilm. tom. 1. Symph. p. 85. Siring. in dissert. de pac. Relig. conclus. 29. d.) qui-
bus si turbatio pignoribus captis facta accedit, cæteris paribus Con-
stitutio locum habet, & Camera Imper. in primâ instantiâ competes
Judex est; quin et si intuitu Religionis (Gail. 1. obs. 21. nu. 1. 2. Schvvan. de
process. Cam. lib. 1. c. 8.) alicui molestia inferatur, aut aliquid in Consti-
tut. de pace Relig. committatur, contra immediatos, omittis itidem
Judicibus primæ instantiæ, Jurisdictio Camera fundata est, & man-
data cum vel sine clausulâ, pro facti qualitate, ad instantiam quoque
mediatè Imperio subjectorum, decernuntur, d. Reichs. Absch. §. wir
befählet. Frid. d. lib. 1. c. 30. nu. 1. in fin. & c. 33. nu. 1. Syring. in d. dissert. con-
clus. 55. quo casu, utroque remedio, ex Constit. de pace Relig. & de pi-
gnerat. concurrente electio actoris est, quo uti velit, per ea quæ tra-
duntur à Gilman, in Symphor. d. tom. 1. part. 1. p. 284 & seqq. & p. 312.

79. Et hoc multò magis obtinet in Ecclesiastico, si ratione
regalium, privilegiorum, feudorum, quæ ab Imperatore & Imperio
immediatè possidet, pignatio facta sit. Gail. d. obs. 30. nu. 1. & seqq.
cum & Jure Canon cautum sit, ut clerici respectu feudorum, quæ
ab alio tenent, nõ apud Ecclesiasticum, sed ordinarium judicem feu-
dalem, causam dicere cogantur, c. ex transmissâ, & seq. de for. compet.
Myns. d. obs. 22. nu. 4. & obs. 67. nu. 11. Gail. d. obs. 7. nu. 4. Menoch. d. rem. 3. nu.
373. 396. 439. Boer. d. decis. 69. nu. 8. Dn. Vulr. lib. 2. de feud. c. 2. nu. 33.

80. Omnibus ergò casibus hisce, concurrente immediatate
partium Camera Imper. rectâ adeunda est. Nec quoad Vasallos ratio-
ne feudorum litigantes discrimen constituendum, an feuda illa ab
alio mediatè, an verò immediatè ab Imperio dependant; & hæc Re-
galem dignitatem annexam habeant (ut sunt, Ducatus, Principatus,
Comitatus, Baronatus) sive non habeant.

81. In his enim, (ut alijs causis) Cameram Imper. cum Cæ-
saræâ Majest. concurrentem habere jurisdictionem, testantur & præ-
judicijs

judicijs confirmant, *Gail. 1. obs. 29. 12. nu. 3. Hart. Hartm. in pract. observ. tit. 54. obs. 42. Thom. Mich. de iurisd. th. 30. Dn. Vult. lib. 2. de feud. c. 2. num. 9. Paurmeist. de iurisd. lib. 2. c. 5. nu. 29. & seqq. Syring. in dissert. de pace Relig. conclus. 54.*

82. Illarum disceptationem Imperator quidem, ut investituram, *Arr. Bull. tit. 5. Reichs Absch. zu Wormbes anno 21. 8. vund behal. ten 2c. Specialiter sibi reservavit, quod fav. c. 1. ap. quem. vel quos contr. feud. 1. F. 18. & c. 1. de Leg. Corrad. 2. F. 14. Menoch. d. rem. 3. nu. 389. eo tamen casu tantum, quando iudicio petitorio definitivè de ijs pronuncian- dum est. ord. Cam. d. part. 2. tit. 7. Gail. 1. obs. 1. nu. 31. Denais. in iure Camer. tit. 141. Paurm. de iurisd. lib. 2. c. 5. nu. 95. Thom. Mich. de iurisd. th. 28. Dn. Vult. d. lib. 2. c. 2. n. 9. Rodig. in pandect. Camer. lib. 1. c. 17. n. 3. ideoque, ut quodvis, ita & hoc ex Constitut. de pignorat. possessorium (quo feudum parti victæ, non omninò, nicht gänglich) abjudicatur) in Came- rã Imp. intentare liberum relinquit.*

83. Feudi denique, non immediatè ab Imperio dependentis controversia inter duos Vassallos orta, regulariter ad dominum feudi pertinet *c. 1. §. fin. de prohib. alien. feud. per Fried. 2. F. 55. Menoch. d. rem. 3. nu. 376. & mult. seqq. Dn. Vult. d. cap. 2. nu. 10. Sixtin. d. regal. lib. 1. c. 8. nu. 44. tam petitorio quod possessorio, ut latè persequitur Menoch. d. rem. 3. n. 375. & seqq. & (quamvis non careat dubio) communiter receptum esse testatur Dn. Valtet. d. lib. 2. c. 2. nu. 41. Ita ut eo invito jurisdictionem alterius prorogare nequeat. *Gail. 1. obs. 40. nu. 6. Menoch. d. rem. 3. n. 403. 406. Vult. d. c. 2. n. 42. Accedente tamen hac pignorationis qualitate, & cæteris Constitutionis requisitis iurisdicctio Cameræ Imper. in primâ instantiâ fundata est.**

84. Quod in ijs controversijs feudilibus, quæ ad ordinarij iudicis cognitionem iure feud. remittuntur, eò magis obtinet. *c. 1. pr. si de invest. int. dom. & vas. 1. F. 26. c. 1. de pac. ten. §. si duo. & §. si tres. 2. F. 27. c. 1. de Leg. Corrad. §. si autem inter pares. 2. F. 34. Menoch. d. rem. 3. n. 422. nu. 425. n. 427. & seqq. ut & tùm, cùm Dominus Vasallum in possessione feudi captis pignoribus turbat, quorum controversia alias regulariter coram paribus curiæ, *c. 1. §. praterea pen. de prohib. feud. alien. per Fried. 2. F. 55. c. 1. de controvers. feud. ap. par. 2. F. 16. c. 1. de alien. pater. feud. 2. F. 39. c. 1. de controvers. int. episc. & vas. 2. F. 20. Menoch. d. rem. 3. n. 432. & seqq. quandoque coram ordinario terminanda est, c. 1. circ. med. si de invest.**

D 3 int.

int. dom. & vas. controv. 1. F. 26. Menoch. d. rem. 3. n. 440. & seqq. Mynsing. cent. 1. Obs. 99. & cent. 5. Obr. 75. Gail. 1. Obs. 1. n. 54. & seqq. Cujac in comment. ad lib. 1. Feud. tit. 15. al. 18. Dn. V. ult. d. lib. 2. c. 2. n. 25. & seqq. precip. n. 30.

85. Ex qua causa quartò, Cõstitutionis remedio agi possit, ex suprà dict. satis constat. De processu ejus, & quid perlequatur superest paucis dicendum.

86. Processus ex cõstit. de pignerat. duplex est, alter mandati, alter citationis. Factà quippe pignoratione, pigneratus supplicationem extrajudicialiter (quod in omnibus supplicationibus pro impetrandis processibus usitarum est. *Ord. Cam. part. 1. tit. 22. §. 1. rem es soll & c. Gail. 1. Obs. 61. n. 12. Frid. d. lib. 1. c. 2. n. 5. Schvran. lib. 1. proc. Cam. c. 1. n. 1.*) pro mandato sine clausula de restituendo, & relaxando in Camera Imper. exhibet.

87. Quæ supplicatio, ut generalia supplicationum (quæ ad impetrandos processus, quivis offerre necesse habet, *fac. l. dies. 4. §. hoc autem §. de dam. infect. Gail. 1. Obr. 50. n. 3. Frid. d. lib. 1. c. 1. Vmnius in disp. de process. 5. th. 2. n. 1.*) requisita continere debet, de quibus *Denais. lur. Cam. tit. 242. Frid. d. lib. 1. c. 6. Schvran. d. lib. 1. c. 1. n. 11. & seqq.* ita in specie in ea exprimenda sunt ea, quæ pignorationis propria sunt, (1) immedietas pignerantis & pignerati (etiam notoria, *Gilman. in Symphor. rom. 1. p. 316.* hujus, (2) possessio vel quasi, res (3) innocens, jus (4) novum quod pignerans acquirere conatur, & deniq; (5) causa civilis ob quam pignratio facta est.

88. Hæ qualitates omnes in supplicatione ponendæ sunt, & unâ omisâ processus denegantur, cessante quippe Camera Imper. immediatâ jurisdictione, quæ in his qualitatibus fundata est, ac propterea non attento primæ justantiæ judice rectâ adiri potest, *Gail. 1. Obs. 3. n. 3. 5. & d. lib. de pigner. Obs. 1. n. 2. & obs. 14. n. 8. & seqq. Menoch. d. rem. 3. n. 428.*

89. Sufficit autem dicta requisita allegare, nec ea probare necesse est. Judex enim quoad decernendos processus narratis supplicantis fidem habet. *fac. l. cum quadam. pen. §. 1. & ibi Dd. de lur. dist. Gail. 1. Obs. 31. Myns. cent. 2. Obs. 9. Frid. d. lib. 1. cap. 14. n. 1. & seqq. exceptis quibusdam casibus, quos refert. Gail. d. Obs. 31. & Obs. 10. n. 7. Obs. 26. n. 8. 10. Frid. d. loc.*

90. Porro supplicatione Judici exhibitâ, petitum mandatû decerni solet, sine clausulâ justificatoriâ (quæ aliâs mandatis cum clausulâ annexi solet, ad allegandum causas, quare non teneatur mandato parere, de quâ, *vid. Gail. 1. Obs. 19. Frid. d. lib. 2. c. 6. & seqq.*) Quamvis enim iudex ab executione incipiens contra juris formam facere dicatur, *l. 1. ult. C. de execut. rei jud.* sunt tamen casus, quibus à præcepto inchoare licitum est, recensiti à *Gail. 1. Obr. 13. n. 1. Frid. lib. 2. de process. pass.* His pignerationes annumerari constat ex *Ord. d. part. 2. tit. 22.* quæ præterquam quod frequentibus turbis & invasionibus rempub. in discrimen inducunt, jure communi etiam prohibitiæ sunt. *Authent. ut non fiant pigner. c. un. de injur. in 6. Gail. d. lib. de pigner. Obs. 13. n. 3. Mynsing. cent. 3. Obs. 19.* ideoq; tantisper coercendæ, donec de singulari pignerantis jure constat. *Gilmann. Sympb. d. tom. 1. part. 1. p. 364.* quod ex consuetudine ferè Germaniæ, cuiq; ad defensionem possessionis suæ permissum testatur. *id tom. 2. part. 3. p. 251. n. 23. & d. tom. part. 1. vol. 23. p. 151. n. 32.* ita ut justâ possessione probatâ, jus pignerandi etiam probatum censeatur. *id. dd. loc. Gail. d. lib. de pigner. c. ult. in fin. Meichsner. decis. tom. 2. lib. 1. decis. 10. p. 940. C.*

91. Hoc mandato pigneranti injungitur, sub pœnâ aliquot marcarum auri puri, ut quam primùm pignora ablata restituat, aut captivum relaxet additâ citatione ad docendum de partitione, vel audiendum se declarari in pœnam mandato insertam, deniq; deducendum causas pignorationis. *ut patet ex typis mandatorum & supplic. pass. in Sympb. Gilman.*

92. Post insinuationem mādati intra annû à tempore decreti. *Reichs Absch. an. 94. § Abs serner & c.* à nūcio Camer. aut notario immatriculato ritè factam, *Ord. part. 1. tit. 35. § vnd nach dem durch. Memor. des Botten meisters. anno 95. §. 1.* præfixo termino comparitionis, pignerati procurator, mandatam cum executione nuncij reproducit in Novis (quarum ordine, hi mandatorum cum vel sine clausula, processus, quoad punctum partitionis peragendi sunt. *Ordin. part. 3. tit. 7. pr. Vistr. anno 60. §. Demnach auch in. Denais. lur. Cam. tit. 214. Schyvan. 1. de process. c. 35. n. 2.*) quo neglecto, terminus circumducitur, mandatamque expirat, actore in expensas condemnato, *Dep. Absch. anno 600. §. Wir setzen zc. Den. lur. Cam.*

111.

tit. 316. Schvyan. d. lib. 1. c. 31. n. 20. Barth. in sent. Cameral. to. 5. p. 1159. 1188.
& pasf.

93. Reproducto mandato, pignerans aut abest, quo casu processus in contumacem, ord. part. 3. tit. 43. præscriptus locum habet, Schvyan. d. lib. 1. de process. c. 72. & ad instantiam præsentis citatio ad Bānum, vel reo in pœnam mandato insertam declarato, arctius mandatum decernitur. Rodig. pandect. Camer. lib. 3. c. 40. §. alteram dubium & c. aut comparet per procuratorem, (mandato, vel cautione, quæ vice mandati est, nisi periculum in morâ sit. Depur. Absch anno 600. §. weniger nit ist ic. sufficienter legitimatum) & tum vel plenè partitionem docet, causas pignorationis legitime factæ (quas causales vocant) unâ producendo, vel exceptiones quare mandato parere non teneatur, allegat.

94. Exceptiones vero, quæ ut omnibus, ita & huic mandato pignorationis oppositæ, partitionem suspendunt, eę potissimum sunt, quæ sub: & obreptionis dicuntur, & ex ipso facto petuntur, cum illud negatur ita se habere, vel qualitas aliqua deesse dicitur, quam nisi falsò adversarius allegasset, mandatum non obtinuisset. arg. L. 2. C. de LL. l. 2. 4. 5. C. si cont. jus vel util. publ. l. ult. C. de div. reser. c. dicenti 25. q. 2. Gail. l. obs. 14. & d. lib. de pigner. obs. 14. Frid. d. lib. 2. c. 15.

95. Harum numero sunt Exceptio deficientis consensus Domini, à cuius subdito vel officiali pignratio facta est, Gail. d. lib. obs. 6. & obs. 14. n. 9. Schvyan. obs. Cam 71. Exceptio maleficii, reum sc. ob maleficium captum esse, quæ sola in Ord. d. tit. 22. expressa reperitur, ibi Allein Malefisachen ausgenommen. & in genere, cujuscunque ex suprâ dictis requisitis, ad pignrationem ex constit. necessarijs, falsò in supplicatione expressi defectus, facit huic exceptioni locum. Ejus namque respectu falsum suggestum, verumvé suppressum est, quod nisi factum esset, mandatum, cessante quippe hoc casu immediatâ Camerâ Imper. jurisdictione, nunquam fuisset decretum. Gail. d. lib. de pign. obs. 14. n. 7. Frid. d. lib. 2. cap. 15. n. 4.

96. Cæterum, pignoranti alleganti ejusmodi exceptionem seu defectum necessarij requisiti, an eius probatio incumbat, dubium est. Equidem quod consensus defectum atinet, non ignorantia, sed scientia in quâ se impetrans fundat, ei probanda incumbit per vulg. quæ actori fundamentum intentionis suæ probandum imponit. l. 2. l. 21. de

l.21.de probat.l.23.C.eod.l.4.C.de edend. cum præsertim hic reus excipiendi nihil ponat, sed reo actionem competere neget. d. l. 23. C. de prob.l.10.C.de nõ num.pcc.Gail.d.obf.5.n.15.Gilm.in Symphor.tom. 1.part. 1.pag.359. & seqq. ubi per interlocutoriam impetranti probatio confensus sive ratificationis domini, eo etiam calu, quo de ipsius interesse constabat, injuncta fuisse multis exēplis probatur. Idē to. 2. part. 1. pag.121. & seqq. Barth. sent. Camer. tom. 5. pag. 77. 171. 174. 388. & passim.

97. Quæ cum etiam in cæteris requisitis obtineant, sive reus se vel actorem immediatum, sive rem innocentem & tertiam ablatam &c. neget, probationem eius in actorem, hoc quippe asserentem, rejicit, nisi quadam præsumptione ab onere probandi relevetur. f. l. 24. §. sed etsi. de fideic. lib. l. 74. de leg. 1. l. 51. de don. int. vir. l. 5. 9. 19. §. sed etsi. de prob. l. 5. C. de codicill. l. 24. C. ad l. l. de adult. Ita actori, qui immediate Imperio subjectus a reo negabatur, termino præfixo de immediate docendi injunctum refert Gilm. Symph. 10. 3. p. 119. Schvv. obs. Cam. 72. Magenhorst. in comm. ad ord. Cam. tit. de pignor pag. 211. & 219. Barth. supr. cit. locis. & d. tom. pag. 108. & pag. 617. pag. 805. & 809. & passim. & tom. 4. pag. 1082. ubi actori probatio injungitur, reum esse immediate Imperio subjectum, & d. tom. 5. pag. 765. impetrans probare cogitur fructus pigneratos mixtos fuisse cæteris frugibus, non separatos & destinatos ad solutionem decimarum. Et in genere impetranti ad narrata verificanda terminus sub cassatione mandati præfixus legitur apud eundem tom. 4. pag. 20. & pag. 204.

98. Quod si exceptio ejusmodi altioem requirat indaginem, eà in hoc puncto mandati non attentà parendum est. Gilm. d. tom. 3. tit. de pignerat. §. præterea & seqq. pag. 258. Si tamen eius veritas in deductione causa appareat, mandatum cassatur, impetrante in expensis condemnato. Idem d. loc. Barth. in sent. Camer. tom. 4. pag. 44. 243. & c. quo sine, propositis exceptionibus non obstantibus, partitionem injunctam, earum tamen repetitione in causa principali reservatà refert idem d. tom. 5. pag. 1221.

99. Quod & multo magis observatur in ijs exceptionibus, quæ merita causa principalis spectant, qualis est subjectionis, cum captus subditus pignerati esse negatur, de qua latè Myns. cens. 2. obs. 19. Gail. d. lib. de pigner. obs. 15. Schvv. d. obs. 74. Magenhorst. in comm. ad ord. Cæ. tit. Von Pfändung. pag. 219, 228. aut cum impetrans omnino non

E Gail.

8

al
C

Gail. d. lib. de pign. obs. 3. num. 2. 6. & 1. obs. 18. num. 2. aut vi, clam, vel precario possidere dicitur, & alix quæ merita causæ contingunt. Frid. d. lib. c. 15.

100. Sub. & obreptionis exceptionibus accedunt exceptiones banni sive (quæ eius loco est in Ecclesiasticis & fœminis *Gail. lib. 1. de P. P. c. 10. nu. 16. & 36.*) privationis. *Visitation. Absch. anno 68. §. pen. Deputat. Absch. anno 600. §. Es ist. Frid. d. cap. 15. num. 3. Gail. lib. 2. de P. P. obs. 12.*

101. Illa verò exceptio, quæ pigneratus provocatum se ad mutuam pignorationem queritur, omninò non attenditur. *Gail. d. lib. de pign. obs. 12.* An etiam illa, quæ litem de causâ principali coram ordinario pendere pignerans opponit? Diversa extant præjudicia relatâ à *Gilmanno d. tom. 3. de mand. pigner pag. 213. Schyv. obs. Cam. 73. Magenh. in comm. ad d. tit. 22. pag. 212.* Constat tamen judicem, coram quo lis causæ principalis pendet de quacunque incidente judicare posse & debere *l. 1. & seqq. C. de ord. cogn. etiam si illa ordinariè ad eius cognitionem non pertineat l. quoties 3. C. de judic. l. fin. C. ubi & apud quem. & ei qui incidentem à principali separare velit, exceptionem cepti litigij obtinere l. 10. C. de judic. Frid. lib. 3. de process. cap. 5. num. 32. & seqq.* Idemque in arresto obtinere tradit *Gail. de arrest. cap. ult. nu. 10. & ita judicatum esse testatur Barth. tom. 4. p. 1151.*

102. Non præstitæ cautionis exceptio partitionem quoque differt, nisi enim pigneratus pigneranti cautionem, nudâ etiam repromissione factam, præstet, de representando in casum succumbentis, eo quod ipsi à pignerante restituitur, ad partitionem eum urgere nequit. *Deput. Abschied anno 600. §. Es ist auch. Frid. d. lib. 1. c. 26. Gilm. d. tom. 3. tit. de pignerat. pag. 251. Schyv. de proc. c. 12. n. 28. & denique iusti impedimenti allegatio & probatio partitionem aliquantum moratur. f. l. fin. §. illud. C. de temp. & repar. app. l. 2. §. quod dicimus si quis caus. in jud. Boër. in decis. 40. n. 4. & seqq. Myns. cent. 3. obs. 92. Frid. d. lib. 2. c. 19.*

103. Productis exceptionibus, (in eam, quæ fieri potuit, brevitate contractis, *Deput. Absch. anno 600. §. Es ist nicht wenig ic.*) in termino partitionis, (quo omninò proponendæ sunt, nec nisi ex magnâ

magnâ causâ prorogatio conceditur. *d. Deput. Absch. anno 600. §.*
Ob wohl in allen mandatis sine clausula) si quidem relevantes fuerint
deprehensæ, actori terminus replicandi, aut respondendi præ-
figitur, *Mem. 1. d. anno 79. §. Abs da solch ic. fac. Ord. part. 3. tit. 25.*
26. quo factio (nec enim ultra replicas in scriptis regulariter agi
permittitur, *Denau. lur. Cam. tit. 92. §. 8. ex Approbat. Visitat. resol.*
dub. anno 85. §. dem andern ic.) ad probationem exceptionum pro-
ceditur, processu, quantum fieri potest, brevi, dilationibus con-
tractis, rejectis cum pœnâ superfluis, *d. dep. Absch. §. Es ist nicht*
wenig. quæ omnia in novis expediuntur, ut ex Visitat. Absch. anno
68. tradit Denau. lur. Camer. tit. 274. §. 7. & Reichs Absch. anno
94. §. Wann auch befunden / Schyvan. lib. 2. de process. Cam. c. 16.
probante autem reo exceptiones, vel actore in intentionis pro-
batione deficiente, mādaturam cassatur, hoc in expensas condemnato.
arg. l. qui accusare. C. de edend. c. fin. de rescript. Ord. d. tit. 22. §. Und im
fall ic. Gail. d. lib. de pignerat. obs. 5. n. 14. Frid. d. lib. 2. c. 16.

104. Exceptionibus irrelevantibus iudicatis, reus non sta-
tim in pœnam condemnatur, quantumvis frivola sint, sed ei certus
terminus ad parendum cum eventuali pœnæ declaratione præfigi-
tur. *Dep. Absch. anno 600. §. Im fall da in primo &c. & nisi exceptio-*
nes admodum dubiæ visæ sint, purè, d. dep. Absch. §. damir sich aber.
Schyvan. de process. Cam. lib. 1. cap. 73. num. 20. aliàs eventualiter, in
non partitionis eventum, in expensas condemnatur, uti quotidie
asuevit, & testatur Frider. d. lib. 2. c. 25. nu. 7.

105. Et huic paritoria vel intra terminum præfixum planè
paret reus, documentum sufficientis partitionis producendo, &
tum declaratio pœnæ cessat; aut particulatim tantum, quo casu
non minùs, ac si paritio omninò dilata fuisset, ad impetrantis
instantiam, condemnatio sequitur. *d. dep. Absch. §. Die weil*
auch zu vnser ic. pœnæ mandato insertæ dimidiâ parte fisco, al-
terâ actori adjudicatâ, simulq̃ue arctius mandatum, sub majo-
ri, nonnunquam, Banni pœnâ decernitur, in quam reus in con-
tumaciâ persistens condemnatur, ijdemq̃ue effectus sequuntur,
de quibus vid. Gail. lib. 2. de P. P. c. 6. 7. 8. 11. & seqq. quâ tamen reus,
E 2 purgatâ

purgatâ contumaciâ, perinjunctâ partitionis pœnâ mandato infertur,
expensarum litis, & damnorum præstationem, à Judice, invitâ quam-
vis alterâ parte, liberatur. *Ordinar. part. 3. tit. 46. §. 2.* *Wd* auch iemande
10. Gail. lib. 2. d. P. P. c. 6. n. 4. & c. 18. n. 13. Mynsing. cent. 3. obs. 11. n. 4. Frid. d.
lib. 2. c. ult.

106. Tum autem sufficienter mandato paritum est cum res
ablata plene restituuntur, & reus comparet, partitionem probaturus
& unâ causales producturus. Hæc enim mandato contineri supra
dictum.

107. Rei verò restitutio tum plene facta intelligitur, cum
fit eo statu quo fuit tempore pignorationis, *fac. l. 7. C. de pignorat. quod*
si deterior interim (à tempore scil. commissæ pignorationis, fac. l. 1. §.
reliquisimè. l. penult. de vi & vi armat. l. ult. de condit. f. vi. l. 9. C. de furt.)
facta fuerit, vel omnino perierit, ut eius restitutio fieri nequeat, (nam
& hoc casu remedium ex constitut. de pignorat. locum habet. fac. d.
l. 1. §. reliquisimè, Gail. d. lib. de pigner. obs. 18. Frid. d. lib. 1. c. 39. n. 14. Magen-
borst. in Comment. ad ord. Cam. tit. 22. p. 214.) tum sive dolo & culpâ pi-
gnerati id factum sit, sive casu fortuito, æstimatio præstanda est.

108. Nec attenditur, an apud pigneratum eodem modo vel
deterior futura, vel omnino peritura fuisset. Quamvis enim aliâ hæc
limitatio regulæ, quod naturalis rei interitus pertineat ad debitorem
in morâ constitutum, tradatur, quando scil. res æquè apud actorem
qui rem non erat distracturus, *l. 15. §. ult. de R. V. l. 14. §. 11. in fin. quod met.*
ca. l. 47. §. ult. de legat. 1. l. 20. §. ult. l. 40. pr. de hered. pet. l. 5. §. 3. ult. de cond.
ca. dat. peritura fuisset, (quod reo. probandum incumbit, præsumptio-
ne quippe moræ commissæ gravato, Hillig. in Don. Enucl. lib. 20. c. 5.
D. in nos.) l. 12. §. 4. ad Exhibend. l. 56. pr. de ju. dot. l. 7. §. 4. quod vi aus-
clam & c. l. ult. §. 1. vers. contra. ad L. Rhod. l. 45. de O. & A.

109. Odio tamen violenti possessoris, (qualis est quoque pi-
gnerans, respectu rei pignori ablatæ) receptum est, ut cum in resti-
tuendo moram fecit, indistinctè de rei interitu teneatur. *l. 1. §. 34. 35. l.*
15. 19. de vi & vi arm. l. 46. de furt. Gail. d. obs. 18. nu. 3. & seqq.

110. Quod si tamen reus rem deterioratam, cum eo quod in-
terest obtulerit, ætior paritio ei non videtur injungenda, *Gail. d. lib.*
obs. 16. nu. 6. quamvis, cum res integra debita, alia sit à corruptâ, aliud
pro alio invito non videatur obtrudendum: *l. 2. §. mutui, de reb. cred. &*
pigne-

pignerantis non minus intersit non habere rem corruptam, quam eam corruptam non esse. *ut in casu non dissimili traditur in Coll. lurid. Argentor. lib. 13. tit. 6. n. 2. in fin.*

111. *Estimatio* verò, si de ea constituendâ lis sit, impetranti probanda incumbit, eiq; à iudice interloquendo injungi solet, *vid. Barth. d. tom. 5. p. 13. 46. 95. & pass.* quæ probatio expeditur, aut per Commillarios à iudice ad iustum rei valorem definiendum, deputatos, aut per testes de pretio rei deponentes, aut deniq; iuramento actoris (quod tamen non affectionis & in litem, sed veritatis esse videtur, *arg. l. 2. §. 1. l. 5. §. 2. 3. l. 8. de in lit. jur. & ex Bart. las. & c. tradit Bachov. in not. ad Treut. vol. 2. p. part. 2. disp. 25. ib. §. A. Bocer. class. l. 6. disp. 18. th. 100. & seqq.*) in quantitatem à iudice (sententiâ plerumque præambulâ *quarum multas refert Barth. in sent. Cam. pass. tom. 5. p. 166. 171. 180. 267. & c.*) taxatam, *l. si quando 9. C. vnde vi. Gail. d. Obr. 18. n. 6. & seq. uq. ad fin. & 2. Obs. 64. l. 8. 9. Warmser. Observ. miscell. in Observ. præf. l. Gilman. d. tom. 3. tit. de pignerat. p. 257. & 262.*

112. Cætera quoq; damna, quæ pignertus passus est, e. c. si captivus (sua loci carceris enervatus, in medicos postreceptam libertatem aut aliud expendere coactus fuit; itemq; fructus tam civiles quam naturales ex re pignertata percepti & percipiendi & omne quod per pignertationem pignertato abest, abfuturumq; est, restituendum, & deficiente alia probatione, hoc iuramento definiendum videtur. *l. 1. §. non solum. de vi & vi arm. d. l. si quando C. vnde vi. Geil. d. lib. de pignerat. obs. 17. Schvvan. Observ. Cameral. 65. quamvis infra summam 20. flor. sit. Deput. Absch. anno 600. §. Ob wohl aufre. d. imodo certam æstimationem admittat. d. Deput. Absch. §. Ob alle schâ dem: Quæ enim sunt incertæ æstimationis, ad viam ordinariam pertinent. d. §. Ob alle re. in fin. Schvvan. lib. 1. de process. Cam. c. 73. n. 13. & in sententiâ eò remitti solent. Barth. d. tom. 5. p. 500. 936. & 1169.*

113. Hic verò notand. de rebus subditorum pignori ablatis, si æstimatio earum constituenda sit, ipsos subditos, quamvis in lite non fuerint, per procuratorem speciali eorum mandato instructum, hoc æstimationis iuramentum præstare posse, *Memor. tud. & Assess. ann. 79. §. In Pfandungs & c. 11. & Memor. procurat. anno eod. §. In Pfandungs re. Memor. iudic. & Assessor. anno 85. §. Beim zweyten. 10.*

114. In heredum quoq; personâ hoc iuramentum obtinet,

sive ipsi ex pignoratione defuncto facta agant, & jura metū præstaturi sint, si tamē eos de re benè informatos esse cōstet. *ex Ias. Bald. Casir. refert Treutler. vol. 2. disp. 25. th. 5. h. & ibid Bachov. in not. secus enim, alijs probationibus, levioribus tamē, & semi plenīs, indigeant. Mysf. cent. 4. Obs. 12 n. 18. & seqq. aut lis cum defuncto coepta, contra heredes continuetur, fac. l. penult. C. deindis. jur. l. ult. de fidejuss. tut. l. an. C. ex delict. defuncti. Mysfing. d. Obs. 12. n. 10. & seqq. Gail. d. Obr. 64. n. 8. 9.*

115. Quandoq; etiam heres defuncto non parente, in pœnā mādato insertam condemnatur. Si enim pignerans mortuus sit post elapsū terminū finalis comminationis, cui ut plurimum eventualis pœnæ declaratio annectitur, declaratoria & arctius mandatum, absq; citatione præviā contra heredem ferri & decerni potest. *per trad. à Gail. 1. Obs. 113. Mysf. cent. 2. Obs. 8. defuncto quippe, in pœnam non partitionis effluxo termino, incidente, & eventuali condemnatione, vi clausulæ *Zeit als dann/ vnd dann als jetz/ purificatā, Frid. d. lib. 2. c. 17. n. 13. ut hoc casu non tam heredi pœna imponatur, quam defuncto per sententiam imposita, ab herede exigatur, ad quam etiam si nihil inde commodi perceperit, eum teneri certi juris est, cum & illa, in quam ipso jure reus incidit, ex eadem ratione ab herede in solidum exigi possit, ex communi Dd. concluso, quod refert Gail. lib. 2. de P. P. c. 20. n. 14. 10. 20. Frid. d. c. 22. n. 12.**

116. In expensas quoq; litis reus purè condemnatur, nisi exceptiones ejus tanti ponderis sint, ut eum, non quidem à partitione, attamen ab expensarum refusione liberent, *Frid. d. lib. 2. c. 23. n. 6. ut supra etiam dict. est. Habetur enim pignerans interim pro malæ fidei possessore, donec in puncto citationis sive causalium, justitia factæ pignorationis elucescat. d. Dep. Absch. §. gleichwohl 2c. Frid. d. lib. 2. c. 23. n. 4. & seqq. Schvvan. d. lib. de process. Cam. c. 73. n. 21. & seqq. Quo factō expensę cum cetero omni cujus restitutio antea injuncta fuit, restituendæ sunt, vi cautionis, quæ ab impetrante ad petitionem pignerantis interponenda est. d. Dep. Absch. §. Es ist 2c. Frid. d. c. 23. n. 5. Schvvan. d. lib. 1. c. 12. n. 28.*

117. Si pendente partitionis lite, ex eadem causa & ejusdem juris acquirendi nomine pignoratio repetita sit, pigneratus non quidem

quidem priori mandato emisso contraventum esse, queri potest, & ad revocationem attentatorum agere (quod alias mandato rite insinuato, & ea insinuatione, tanquam citatione, litis pendentiâ inducitur. *clem. cum lite. ut lite pend. nih. innov. Mynsing. 4. Obs. 26. Gail. 1. Obs. 74. n. 17. Frid. lib. 2. c. 23. n. 1. & seqq. & lib. 13. c. 5. n. 7. Gilman. tom. 2. Sympher. part. 2. vol. 27. n. 18.*) sed novum mandatum impetrandum est, idq; sub arctiori termino & pœna majori decernitur. *Gail. d. lib. de pignerat. Obs. 19. n. 1. & lib. 2. de P. P. c. 11. n. 15. Denais. lur. Camer. tit. 183. §. 10. Frid. d. lib. 1. c. 36. n. 2. & lib. 2. c. 16. n. 10. Gilman. Symph. tom. 3. tit. pigner. process. §. causâ coguitâ. p. 266. & tom. 2. part. 2. p. 208. n. 140.* Novâ verò citatione ad deducendum jus pignerandi opus non est, sed causa ad priorem jam pendente in hoc puncto remittitur. *Memor. visitat. anno 67. §. Nach dem sich auch ic. Denais. in lure Camer. tit. 183. §. 7. Gail. d. Obs. 19. n. 3. & seqq. Gilman. d. tom. 3. tit. de pignerat. P. 257. ut tamen judici de eo constare possit, in specie exprimentum est, ejusdem juris intuitu pignerationem factam esse. d. Dep. Absch. anno 600. §. Nach dem auch ic. Schyvan. d. lib. 1. c. 12. n. 26.*

118. Idem est, si post expeditum paretionis punctum, pigneratio eodem modo facta sit: quin etsi eadem res aut persona, ex eadem causa capiatur, statim ad pœnæ declarationem procedi potest. *Frid. d. c. 16. n. 7. Gilman. d. 16m. 2. p. 150. & seqq.*

119. Expedito puncto mandati, pauca de citationis seu causalium processu agendum est. Nec enim restitutio tantum rei pigneratæ mandato continetur, sed & citatio, ad causas pignerationis præfixo termino deducendas. *Ord. d. pa. t. 2. tit. 22.*

120. Hoc autem processu retinendæ possessionis controversiam dirimi inde constat, quod pignerationem possessionis turbationem esse. *suprà dictum est* cujus causa interdicta & remedia ejusmodi prodita sunt, *Gail. d. lib. de pigner. Obs. 3. n. 2. Gilman. Symph. tom. 2. part. 1. vot. 23. p. 148. n. 8. & in decis. Cameral. decis. 13. n. 10. 12.*

121. Cum autem duplex, communi Dd. opinione, stylo & usu forensi approbatâ, sit retinendæ possessionis judicium, Ordinarium alterum sive plenarium, & Extraordinarium vel summarium.

Hoc

68
C

Hoc, solo officio iudicis implorato summarie & probabiliter saltem, inspecto, cui contententium, qui ambo se possidere asserunt & armis suam possessionem defendere conantur, possessio interim, donec in plenario possessorio res altius inquiratur, adjudicanda sit. *de quo vid. Menoch. de recup. poss. in prelud. n. 24. & de retin. remed. 1. n. 9. & seqq. & remed. ult. per tot. Gail. 1. obs. 7. n. 5. Grav. 1. concl. pract. 5. & 6. Illud, quo servato juris ordine possessio alterutri partium definitive adjudicatur. Gail. d. loc.*

122. Utriusq; mentio fit in constit. de litigiosa possessione, *Ord. part. 2. tit. 21. Cujus priori casu in pr. & §. Wo auch ic. plenarium possessorium expeditur. d. pr. verb. Endtlich i. e. definitive, Denaisius iure Cam. tit. 221. §. 5. eo sc. casu, quo armorum periculum (quod Cam. Imper. jurisdictionem immediate hoc casu fundat, ita ut eo cessante, causa ad ordinarium remittenda sit. Denais. d. tit. 221. §. 8. Roding. pand. Cam. lib. 1. tit. 9. §. 10.) in posteriori verò §. ult. d. tit. 21. summarie instituitur in casu presentis discriminis, & partibus in proximo confligendi existentibus. Denais. d. tit. §. 5. & 6. Schyv. obs. Cam. 56. n. 4. & 5.*

123. Hoc verò causalium processu, retinendæ possessionis remedium discutiendum venit: ut decisum in *Consult. Cam. anno 76. dub. 6. & tradunt Den. tit. 183. §. 9. Gail. d. lib. obs. 3. n. 3. & obs. 21. n. 2. obs. 22. n. 13. in fi. Gilm. Symph. tom. 2. part. 2. ver. 23. pag. 149 n. 11. & in eo, quæ jure communi aliàs obtinent, regulariter observanda sunt.*

124. Et quidem quia iudicium procedere non potest, nisi constet quis actor aut reus sit: l. 62. *de judic. retinendæ autem possessionis remedia, ut cæteræ actiones duplices, ejus naturæ sunt, ut uterq; in ijs duplicem actoris & rei vicem sustineat. §. 7. 1. de interd. l. 3. §. 1. uti poss. l. 37. §. 1. de O. & A. l. 13. 14. de judic. l. 44. §. 4. D. fam. ers. l. 2. §. 1. comm. div. hic primò videndum quis in hac lite actoris partes sustineat? Regulariter autem pro actore habetur is qui primus ad iudicium provocavit. l. 13. 29. de judic. l. 2. §. 1. Com. div. exemplo l. 43. Fam. ers. vel si simul ambo provocarunt, sorte res dirimitur l. 14. de judic. Id verò ordinandi tantum iudicij causâ ita obtinet, non ut omne onus, quod actori aliàs incumbit, in eum transeat: par quippe nihilominus utriusq; causa manet in omnibus quæ ad merita cause spectant, unde procurator ab alterutro tam ad agendum quam ad defendendum datus*

datus intelligitur. *l. 15. §. 1. de proc. uterq; duplex juramentum calum-
 nix præstat. l. 44. §. 4. Fam. etc. & uterq; probationis onus sustinet. 6.
 3. de probat. f. l. 21. de prob. l. 2. §. 3. fam. etc. f. l. 2. §. 1. Comm. divid. l. 13. de
 judic. Menoch. d. remed. 3. n. 449. ita ut in paritate probationum non
 possit alterutri tanquam reo in sententiâ ferenda favori. *Giltmanu.
 Symph. tom. 2. part. 1. rot. 13. p. 155. n. 59.**

125. Aliter tamen constitit. *d. tit. 22. dispositum est, qua pi-
 gneranti quamvis non prior ad iudicium provocaverit, nominatim
 iungitur, causas pignerationis articulatas deducere, & in eo actō-
 ris vice fungi, Ord. d. tit. 23. Gilm. d. loc. pag. 150. n. 17. Meichsu. decis. lib. 1.
 tom. 2. decis. 10. pag. 936. E. & decis. 11. pag. 981. E. quoad titulaturâ verò
 productorum, & sententiarum tam interlocutoriarum, quàm defi-
 nitivâ, pigneratus pro actore habetur.*

126. Pignerans igitur in termino citationis comparere &
 causas pignerationis libello articulado deducere tenetur, non atten-
 to illo fori seu primæ instantiæ privilegio. *Gail. d. lib. de pigner. obs. 21.
 num. 1. & seqq. in quo differt à processu ex constit. arrestorum, litigio-
 sâ possessionis, & L. diffamari, quibus omnibus puncto paritionis
 expedito, causa principalis ad iudicium ordinarium remittitur. ord. d.
 part. 2. tit. 21. §. ult. & tit. 25. in fin. Reichs Absch. an. 70. §. wann auch
 die arresta. Gail. de arrest. c. 2. n. 4.*

127. Cæterû ut cōmuniter in Interdicto uti possid. actor pe-
 tit, ut reus à turbâdo desistat, in futurum non molestet, & quâti pos-
 sessoris interest se in possessione turbatû fuisse, cautioneq; de nō tur-
 bando in posterum præstat. *l. 1. pr. l. 3. §. ult. Vti poss. Bocer. class. 4. disp. 5.
 d. 55. & seqq. Menoch. d. remed. 3. n. 455. Schneid. ad §. revertend. l. de in-
 terd. cap. de interd. Vti possid. n. 79. Wesemb. parat. ff. uti poss. n. 5.*

128. Ita hîc intendit pignerans pronunciari, se ab impetran-
 te in sua possessione iniquè turbatum fuisse, & propterea sibi licuif-
 se possessionem suam defendere ejusmodi pigneratione, contraini-
 quos turbatores usitatâ, ac pigneratum condemnari, ad res pignori
 ablatas restitutas, reddendas, & pignerantem in suâ possessione ul-
 terius non molestand, eoq; nomine cautionem sufficientem in Ca-
 merâ Imperiali præstandam, quod ex plurimis articulis causalibus, qui
 quotidie producuntur, manifestû est, & tradant. *Mynsing 1. Obs. 12. pr. Gail.
 d. obs.*

68
 3

d. Obs. 21. n. 3. *Gilmann. Symphor. tom. 1. part. 1. p. 316. n. 6. & tom. 3. p. 266. & in decis. Cam. decis. 13. n. 15.* Aliter enim formata actoris intentio, & dominium vel quasi istius loci aut iuris cuius intuitu pignoratitio facta est, directè oppugnans, à Camera Imper. ad ordinarium remittitur. *Ordin. d. tit. 22. Gilmann. sup. cit. loc. Magenborst. in comment. ad Or. tit. 22. p. 214. & 224. & 216.*

129. In deductione verò causarum pignoratitiois, articuli, potissimum super possessorio causæ principalis formandi sunt & sine eo ius pignoratitiois difficulter deduci potest, *Gilmann. d. loc. Magenborst. d. p. 224.* Dominium verò seu titulum aut ius possidendi allegare necesse non est, *arg. l. 2. §. ult. l. si quis diuturno pr. si serv. vind. Menoch. d. rem. 3. n. 675. & seqq. nisi sine eo possessorium expediri nequeat. l. 2. §. 2. de interd. Gilmann. d. tom. 3. tit. pign. p. ocess. 267. Magenb. d. lo. cuius ex-emp. refer. Menoch. d. rem. 3. n. 589. Coll. tur. Argent. tit. de interd. th. 15. & seqq. aut quatenus possessio per titulum adiuvaritur, ita, ut in paritate probationum, possessor cum titulo alteri præferatur. *Gail. 1. Obs. 81. n. 5. 6. & de pignor. Obs. 22. n. 9. 10. Menoch. d. rem. 3. n. 733.**

130. His ita articulis in termino productis in ordine Novarum, si irrelevantes sunt, à iudice etiã absq; partis petitione reijciuntur. *Gail. d. Obs. 81. n. 15. & lib. de pigner. Obs. 21. n. 3. Mynsing. d. Obs. 12. præfixo quandoq; termino, alios producendi, Barth. tom. 3. p. 598. 401. & d. tom. 5. p. 452. 354. & pass. ut plurimum verò sententiã in possessorio latã, causã in petitorio ad competentem iudicem remissã. vid. Barth. d. tom. 5. p. 240. 306. 408. 527. 685. 871. & c.*

131. Sin relevantes, responhiones ad eos, sub pœnã confessorum, c. 2. de confess. in 6. ord. part. 3. tit. 15. Itemq; defensionales in termino petito producèdi sunt, omniaq; ferè, ut in causis simplicis querelæ peraguntur; excepto, quod hoc iudiciũ, ut cætera possessoria summaria, *Menoch. de remed. 3. n. 448. & de recup. rem. 15. n. 236. & celeritè in eo procedendum sit, Ord. d. part. 2. tit. 22. ibi, Auff dñ schleinigtst ic.*

132. Unde, quamvis aliàs in summarijs (quibusdam non omnibus tamen, variè enim dicuntur summaria iudicia. vid. *Marant. de ord. judic. part. 4. dist. 9. per rat.*) litis contestatione opus sit, per alleg. *Gail. d. Obs. 21. n. 7. 10. & in specie possessoris. l. 1. §. annum. Vii possid. §. 4. l. de interd. plur. alleg. à Menoch. d. rem. 3. n. 555. Gabriell. com. concl. lib.*

lib. 5. de restit. Spol. concl. 1. n. 115. & seqq. hic tamen sine ea rectè proceditur. Gail. d. loc. Gilmann. Symph. tom. 2. part. 1. p. 148. n. 6. 7. & decis. Cam. lib. 1. decis. 13. n. 11. nec cõmissiones ad perpetuã rei memoriã decernuntur. Gail. d. loc. & in præfixis extraordinariis, tota hæc lis finienda est.

133. Quod si citatus termino præfixo causales nõ produxerit, ad instantiã impetantis, terminus ei præfigitur, sub cõminatione præclusionis viã agendi, aut impositionis perpetui silentij. Gail. d. c. n. 3. & seqq. Barth. in sent. Camer. tom. 5. p. 816. 984. & pass. quod etiam fit, quamvis exceptiones sub: & obreptionis, antea in puncto mandati rejectæ, loco causalium postea repetantur. Gilm. d. tom. 3. p. 267. & p. 335. Schvvan. Obs. Cam. 81. Barth. d. tom. 5. p. 1005.

134. Hoc termino purificato, causalium productio non amplius permittitur. Memor. visit. ann. 73. §. Wann aber 2c. Den. tur. Cam. tit. 306. Schvvan. d. lib. 1. c. 29. n. 1. ult. Gilm. d. tom. 3. p. 133. imposito pignori per sententiam perpetuo silentio, Barth. d. tom. 5. p. 246. & pass.

135. Et hoc est, quod dicitur, hunc processum multum affinitatis habere, cum eo qui est ex constit. Imperij de L. diffamari, ord. d. part. tit. 25. quo, implorato judicis officio, diffamatione probatã, diffamatori certũ tempus præfigitur jus suum corã ordinario judice (ad quẽ causa principalis sepe remittenda est) psequedi, sub poenã perpetui silẽtij, quo itidẽ casu diffamatus in puncto diffamationis actor; in causã principali reus est. Ord. d. tit. 25. §. vñ so solche 2c. Den. tur. Cam. tit. 174. §. 7. Gail. 1. Obs. 9. & trib. seqq. Gilman. d. tom. 2. part. 1. p. 148. n. 9.

136. Porro cum, ut supra dict, hoc processu possessoriũ retinenda plene dispuretur, quæ in eo exceptiones, hic quoq; locũ habent; e. c. Exceptio vitiosæ possessionis, quod scil. viẽ clam, precario possessione ingressus sit, vel actus possessorios eodem modo actor exercuerit. l. 1. §. 5. ult. Vti poss. §. 4. 1. de interd. Menoch. d. rem. 3. n. 600. 663. & seqq. 803. & seqq. Wesenb. par. ar. ff. v. i. poss. n. ult. in fin.

137. Potissimũ verò in astruenda possessione, contra adversariũ, ab utraq; parte laborandũ est, ejusq; probationes utriq; diligenter indagandæ, (quomodo autẽ possessio probetur vid. Mascard. de probat. vol. 3. concl. 1178. in nova Edit. 1184. & 30. seqq. Erider. de interd. c. 28. 29. Wesenb. par. ff. de acquir. end. possess. n. 6.) plenæ nãq; hoc judicio probationes requiruntur, nec sufficiunt semiplenæ, nisi quatenus judicẽ

8

Gil

+

ad juramentū alteri deferendū movere. posuit. l. 3. 12. C. d. reb. cred. l. 3 v
de jurejur. Gail. 1. obs. 7. n. 2. 3. Menoch. de poss. recup. rem. 15. n. 4. 6. 8. Gre-
neu. lib. 1. concl. pract. concl. 7. n. 5.

138. Cum verò non raro usveniat, ut ab utraq. parte posses-
sio probetur (quāvis uterq. in solidū verè possidere nequeat. l. 3. §. 5. de
acqr. poss. l. 5. §. ult. l. 19. pr. de precar. Gail. d. lib. de pign. Obs. 22. n. 5.) dubiū
est quis litigantium eo casu obtinere debeat? Et quidem Jure Civili
certum est interdicto Utī possid. eum vincere qui litis contestatae,
tempore nec vi, nec clam, nec precariò ab adversario possidet. l. un.
Vtrub. §. retinenda 4. l. de interd. Menoch. de retin. poss. rem. 2. n. 6. &
rem. 3. n. 556. Jure Canon. verò eum obtinere tradunt, qui antiquio-
rem possessionem probavit. per cap. licet. extr. de probat. Menoch. d.
rem. n. 225. & seqq. Wesenb. par. ff. Vti poss. Quod ita acceptum, ut non
necesse sit ei, qui antiquiorem possessionem probavit, tempore litis
contestatae possidere, ut vix obtinere potest in retinēda possessionis
interdicto, quod in solā possessione actoris fundatur, ut supra pass.
dict. quò fac. tradita à Menoch. d. rem. n. 726. & 731. Ita cum uterq. æ-
qualiter possessionem suam litis cōtest. tempore probavit, nec (quod
maximoperè notandū, tradit Gail. d. Obs. 22. n. 7. & seqq. Menoch. d. rem.
3. n. 718 & exēplū refert Gilm. d. tō. 2. part. 1. vot. 23. p. 153. n. 39. & seqq.) pro-
bationes ad inæqualitatem reduci possunt, uni tamen possessio in
solidum adjudicanda sit, non absonum, nec à Jure civ. videtur, pro
eo qui longiori tempore se possedisse probavit, propter præsum-
ptionem pro ipso, & contra alterum militantem, sententiam ferend-
am esse, Menoch. d. rem. 3. n. 725. & seqq. Gail. d. Obs. 22. n. 8. Gilmann. d.
vot. 23. n. 39. Schneid. ad §. retinenda l. de interd. n. 84. & seqq. Wesenb.
par. ff. Vti poss. n. 5. in fin. Hilleg. Dō. Enccl. lib. 15. c. 32. lit. T. & in not. ibid. Bop.
el. 4. disp. 5. 1b. 60. Coll. Jur. Argentor. tit. Vti possid. th. 16. Treurtor. vol. 2.
disp. 25. th. 3. L. & ibid. Bach. in not. quibus locis, varias Dd., opiniones
& officio judicis in hoc casu, videre est.

139. Quatum ea, quæ pro teo pronunciandum statuit vix
locum hīc habere potest, duplici quippe judicio, quo quis actoris vi-
ces gerit ordinanditantum judicij causā, non etiam quoad proces-
sus substantiam, ut loquitur Menoch. d. rem. 3. n. 758. & seqq. Schneid.
d. §. retinenda. n. 94. Gilmann. in Symphor. d. part. 1. vot. 23. p. 155. n. 58. 59.
vid.

vid. omnino sup. cit. Dd. dd. loc.

140. Deductis hinc inde probationibus, post conclusionem in causa sententia ferenda est, vel pro pignerato, videlicet, personas (1) vel pignora capta in puncto partitionis restituta, libera esse nec pigneranti reddenda: hunc (2) injuste alteram in sua possessione turbasse, ideoque (3) ei in posterum à turbatione abstinendum, & (4) eo nomine pignerato idoneè cavendum esse. cuiusmodi sententias plur. refer. Gail. d. lib. de pigner. obs. 23. Gilman. d. vor. 23. in fin. & in decis. Cam. lib. 1. decis. 13. nu. 71. Barth. d. tom. 5. pag. 289, 178 991. & pass.

141. Non secus ac in retinenda poss. iudicio, condemnatus non solum injuste turbasse iudicatur, verum perpetuum ei silentium (ut loquitur Pontifex in c. licet causam. in fin. de probat.) sive ut tam à verbis, quam facto turbandi abstinere, in iungitur. d. c. licet. Menoch. d. rem. 3. nu. 836. & cautionem eo nomine prestare iubetur, ex l. un. C. uti poss. (quam Dd. communiter ita interpretantur, quamvis probabilius de cautione à possessore prestanda accipiatur, cum Cas. in recitat. ad d. l. un. Menoch. d. rem. 3. nu. 811. & seqq.) l. pen. de aq. quod. id. & est. v. l. 7. si servit. vind. Menoch. d. loc. Gail. 1. obs. 116. VVe semb. parat. ff. d. tit. nu. 5. Bocer. d. disp. 5. th. 57. Bachov. d. disp. 25. th. 3. H. I. K. Idque non tantum in simpliciter possess. retin. iudicio, sed & hoc pignorationis (quamvis in contrarium præjudicia quædam alleget Gilman. d. tom. 3. pag. 286. in fin.) in Cam. Imp. receptum esse probant sententiæ in utroque latae, & relate à Barth. in sent. Camer. pass.

142. Damnorum verò & eius quod interest, aut per turbationem abest (quo etiam res mobiles, occasione eius ablata continentur fac. l. 1. §. utique, de vi & vi arm. Menoch. d. rem. 3. nu. 283.) restitutio quæ aliàs in hoc iudicio ut in petitione ita & in cõdénatione venit l. 1. pr. l. 3. §. ult. uti poss. Menoch. d. rem. 3. n. 286. & 822. Bocer. d. disp. 5. th. 55. 56. cum jam in puncto partitionis expedita sit, hæc sententiã non in iungitur, sed potius prior in puncto mandati lata confirmatur.

143. Expensæ litis, ut communiter sit, aut compensantur, si iustam litigandi causam pignerans habuit, l. 78. §. etiam de leg. 2. N. 82. c. 10. Gail. 1. obs. 152. aut victori in eas condemnatur, si ratio litis desit. d. l. 78. §. etiam i. propterandum. §. §. in a. rem. C. de iudic. Gail. d. lib. de pign. obs.

obf. 24. in fin. Menoch. d. rem. 3. n. 605. & 657. cum seqq.

144. Sin autem pignerantis probationes majoris ponderis, videantur, sententia fertur in pigneratum: quod illi non licuerit pignerantem in suâ possessione turbare, & ut ab ejusmodi turbatione in posterum desistat, eoque nomine caveat, & pignora capta (in pûcto partitionis restituta) redhibeat, condemnatur, expensis litis itidem vel compensatis vel victori adjudicatis *Meichsu. decis. tom. 2. lib. 1. decis. 60. pag. 942. Barth. in sent. Cam. d. tom. 5. p. 401. 481. 883. & pass.*

145. Pignorum verò captorum restitutione, cõtinetur, quicquid in processu mandati pignerato fuit à pignerate præstitum, idq; vi cautionis, de quâ *suprà* dict.

146. Sunt porro hæc sententiæ non interlocutoria, sed definitiva; totam quippe hanc possessionis controversiam definiunt, speciali actione ad hunc finem competente; ut omnes ex interdicitis actiones, à petitorijs judicijs separatim institui posse, patet ex §. *ult. l. de interdicit. l. ult. Cod. Eod. & rubr. ff. Eod. quæ cum per se consultant, sententia in ijs lata non nisi definitiva est. fac. l. 13. ibi, tum demum. C. de R. V. l. 3. C. de interdicit. Menoch. d. rem. 3. n. 839. Marant. de ord. Jud. part. 6. tit. de sentent. num. 35. Gail. d. lib. de pign. Obs. 3. n. 3.*

147. Definiunt, inquam, possessorium non tantum juris pignerandi, sed etiam causæ principalis, quod ut plurimum cum illo aded connexum est, ut neutrum sine altero deduci possit: Quandoque tamen sententiâ de jure pignerandi latâ, possessorium causæ principalis salvum manet coram ordinario expediendum. *Barth. in sent. Cam. tom. 4. p. 1203. c. & pass.*

148. De hoc, deniq; causalium processu dubium occurrit, an reconventio locum in eo habeat? Doctores communiter à causis summarijs illam excludunt, huc præsertim e us effectû ut pari, utraq; passu finiatur, nisi causa re conventionis æquæ summaria sit. *N. 96 c. 3. Marant. de ord. Judic. distinct. 6 part. 4. n. 29. Menoch. d. rem. 3. n. 669. 788. Frid. lib. 3. de process. c. 7. n. 7. & seqq. Schvvanm. lib. 1. de process. Cam. c. 67. n. 1. Trentl. vol. 1. disp. 25. th. 14. & ibid. Bachov. in nor. Et hæc forsân, ad plenariû hoc possessionis iudicium nõ improbabiler referri possent. Rejectam tamen fuisse reconventionem cum expensis, videre est. *ap. Barth. in sent. Cam. tom. 3. p. 2. 363.**

146. In-

149. Interventionem admittam fuisse in puncto citationis
tradunt, Gilmann. in Symph. tom. 2. part. 1. vot. 16. p. 119. Schyvan. Obs.
Cam. 69 & lib. 2. de process. c. 18. n. 21. An verd etiam in puncto parti-
tionis? negat uterq; cit. loc. videtur tamen eatenus locum habere,
ut subiectionis exceptio, per eum cuius interest, dum scil. alterutr-
um, sive pignerantem, sive pigneratum, sibi, non Imperio, imme-
diatè subjectum asserit, proponi possit, eo fine, ut mandatum calle-
tur & c. quò fac. sent. ext. Ba. th. tom. 5. p. 295. ibi, Ruff. abforderung/ &
p. 519 529 & tom. 4. p. 273 587. 1040. ubi ad avocationem agendi te minus
presiguit & ea quæ tradunt. Gilmann. d. tom. 3. tit. de Except. p. 119. Gail. lib.
1. Obs. 41. n. 7. & Obs. 70. n. 19.

150. Hæc de utroq; processu pignorationis dicta sufficiant,
ex quib⁹ simul, QUID PERSEQUATUR SATIS APPARET. Affinia ei sūt,
alia quævis possessoria retinendæ possessionis remedia: Quandoq; etiã
recuperandæ; pignerans enim ablatione rerum pigneratarum spo-
lium committere, & eo nomine, non quidem interdicto unde vi
(quod propter rem mobilem ablatam non competit, l. i. §. illud 6. de
vi & vi arm. nisi in consequentiam. d. l. i. §. si fundum 23.) sed uberiori
Juris Canon. remedio ex cap. redintegrandæ 3. q. 1. c. sape & c. de restitut.
spoliat. conveniri potest. Menoch. de: eccl. per. poss. rem. 15. n. 193; Gail. 1. obs.
75. n. 10. in fin. Frid. d. lib. 2. c. 56. n. 1.

151. Constitutio quoq; litigiosa possessionis, in Ord. d. part.
2. tit. 21. cum mandato pignorationis concurrere potest; ita ut dum
uterq; se solum in possessione armis tueri, & alterum expellere cona-
tur, Judex vel ad instantiã partis, vel proprio motu, propter ingruens
armorũ periculum, mandata sequestratoria, aut inhibitoria (illa re-
rum corporalium, hæc incorporalium sive jurium nomine) & simul
citationem, ad possessionem suam summarie deducendam, decerne-
re potest, quo, quantum fieri potest, celerrimè peracto, & alterutri
parti possessione interim adjudicatã, plenarium possessorium ad ju-
dicem ordinarium remittitur, cessante hoc casu qualitate Cam. Im-
per. Jurisdictionem fundante, incertitudine scil. uter contententiũ
possideat, & uter turbet. Quamvis in priori §. d. tit. 22. cum
periculum non aded præsens est, possessorium inter immediatos
Impeij status rectã in Camerã Imper. plenè expediatur ut supra dict.

Gail.

Gail. 1. obs. 5. 6. Mynfing. 2. obs. 11. 96. n. ult. & cent. 5. obs. 35. n. 2. Frid. lib. ide process. 6. 43. & seqq. Schvvan. d. lib. 1. c. 16. unde passim in sent. Cam. Barth. tom. 5. p. 280. c. b. p. 30. 7. f. 308. a. 505. d. & c. causales in processu pignorationis, post partitionem producti, ad causam litigiosæ possessionis, inter easdem partes pendentem, remissi reperiuntur.

152. Mandata etiam de non offendo simul cum processib. ex constit. pigner. decerni solent *Denais lur. Cam. tit. 186. §. 1. Gilman. tom. 1. part. 1. p. 365. n. 33. p. 372. n. 54. & tom. 3. tit. pigner. p. 257. Schvvanm. obs. Cā. 6. 4. siquidē cū factō pignorationis, justus metus ejusmodi violentiæ concurrat, quā exequēs in pœnā fractæ pacis incideret Reichs Absch. an. 94. §. Wann sich auch ic. Gail. d. lib. 1. obs. 4. Schvvanm. lib. 2. de process. Cam. c. 20. & obs. Cam. 141. & seqq.*

153. Quin & citationem super fractâ pace cum mandato pigner. decerni posse ex eodem factō, tradunt, *Denais lur. Cam. tit. 184. §. 11. Gilman. d. tom. 3. pag. 257. & tom. 1. part. 1. pag. 316. nu. 3. & 6. diverso tamen qualibet processu peragenda. Gilman. d. tom. 3. pag. 257. Magenhorst. in com. ad ord. Cam. p. 214. 216. imo hæc de pignoratione prius expedienda est. fac. l. 7. C. ad L. Iul. de vi pub. l. 37. de jud. l. 5. §. 1. de jud. pub.*

154. Tum, affine quoque est *Const. pigner. remedium ex ord. dict. tit. part. 2. tit. 23. & nonnunquam in subsidium, deficientibus eius requisitis, mandatum Auff die 4. fällt / siquidem facti circumstantiæ ferant, decerni solet, Gilman. d. tom. 5. suppl. 57. etiam subditis, quandoque à suo Magistratu iniqua passis. Gilman. d. tom. 3. p. 326. Gail. 1. obs. 22. nu. 4. & dict. supra.*

155. Actio, denique injuriarum, turbato contra turbatorem competit. *L. 13. §. 2. de injur. tam civilis, quam criminalis. Menoch. d. rem. 3. nu. 549. & 606.*

156. Hæc de effectu. Affinia pignorationis sunt, I. Repressalia, cum alius quam debitor, pro debito exigitur, rei vel personæ detentione, *N. 52. prefat. pr. & c. 1. N. 134 c. 4. Quod ut regulariter iniquum, multis Imp. Constitutionibus prohibitum est, l. un. C. ut null. ex vican. pro alien. vican. deb. lib. 11. l. 4. C. de execut. & exactor. lib. 12. d. N. 52 & 134. quæ perversâ consuetudine quasi abrogata, quoad Scholares sive studiosos in usum revocantur à Friderico Imp. in Aurbent. habitâ.*

3
habita. C. ne fil. pro patr. & quoad clericos, à Gregor. X. Pontif. c. un. de injur. in 6. & contra eas, tanquam jure cõmuni prohibitas arg. Reichs Absch. anno 70. §. Wann auch die arresta & c. mandata sine clausula, Nuff die vier fãll impetrari possunt. Licita tamen nonnunquam sunt, cum publicã auctoritate Magistratus (qui superiorem non agnoscit, adeoque in Imperio Rom. solius Cæsaris; Frid. d. lib. 1. c. 49. nu. 10. cuius reservatis & regalibus majoribus, repressaliarum concessio annumeratur, cum speciem belli præ se ferant. Gail. d. lib. de pigner. obs. 1. nu. 5. & obs. 2. nu. 2. 3. & 1. obs. 8. nu. ult. Sixt. in. de regal. lib. 1. c. 2. nu. 12. & lib. 2. c. 1. nu. 30. & seqq.) ob denegatã ab alio Magistratu extraneo Justitiam facta sunt, aliaque requisita habent, qua vid. recensita à Frid. d. lib. 1. c. 48. 49. 50. Myns. cent. 6. obs. 1. Gail. d. lib. de pigner. obs. 2. & de arrest. obs. 9. num. 11. 12. quamvis raro & difficulter admodum à Cæsar. Maj. eas concedi referat Gail. d. obs. 2.

157. Secundò, Arresta, quibus persona vel res debitoris, prætenfa alicujus actionis nomine detinetur, donec arrestanti satisfactum fuerit. Hæc itidem regulariter prohibita sunt. d. Reichs Absch. anno 70. §. Wann auch die arresta & c. arg. l. un. C. de sequestr. pec. l. negantes. C. de O. & A. Gail. 2. obs. 148. nu. ult. & de arrest. c. 1. num. 7. & seqq. Frid. d. lib. 1. cap. 47. num. 7. & seqq. Permittuntur tamen non tantum conventionione partium, sed & alijs multis casibus, & generali ferè Germaniæ consuetudine à Magistratu petentibus concedi solent, eo sine ut arrestatus rædio affectus aut solvat, aut cautionem judicio sisti & judicatum solvi præstet. Gail. 2. obs. 44. & de arrest. c. 1. nu. 11. præstitã enim cautione, arresta ut plurimum ipso jure solvuntur, Gail. d. lib. de arrest. c. 2. nu. 7. (ijs exceptis, de quib. ld. Ibid. c. 11. nu. 7. 8. 9. 10.) & cum licitè fiant, arresta juris dicuntur. Gail. d. obs. 11. vid. etiã Reichs Absch. anno 94. §. Und so viel & seq. Ea verò quæ facti sunt, & propriã auctoritate, nullã præviã qualicunque causæ cognitione fiunt, omninò interdicitè Imperio subjectos facta, mandatis S. cl. ex Constitut. Imperij. d. Reichs Absch. anno 70. §. Wann auch die arresta & c. exemplo pignerat. coercentur, & oblatã tamen sufficienti cautione (judicis arbitrio constituenda. Dep. Absch. anno 600. §. so ist auch 1c.) relaxari jubentur. Reichs Absch. anno 94. §. Was dann ferner. Gail. d. lib. de arrest. Frid. d. lib. 1. c. 38. & seqq.

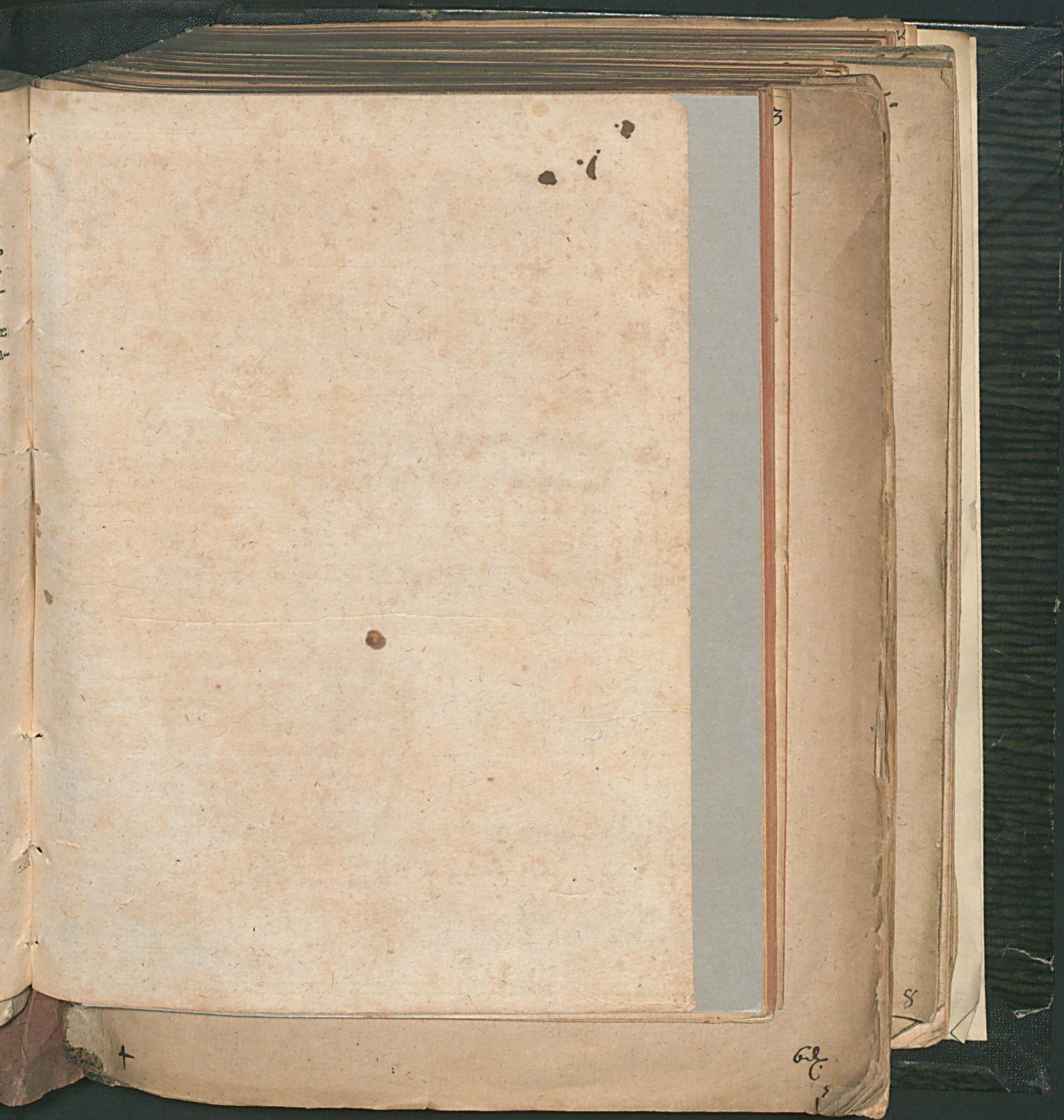
158. Obstagia, (3.) Eystung / cum pignoratione aliquid affi-
nitatis habent; quæ frequenter olim usitata, Imp. postea Constit. sub-
blata fuisse patet ex Reichs Absch. anno 77. tit. 17. vid. Casl. 2. obs. 45. Re-
ferenda quoque huc est sequestratio, nam & hæc non nisi certis castri-
bus, qui passim ex Jure Civ. & Doctorum traditis colligi possunt,
locum habet. Gail. 1. obs. 147. & seq. & cent. 2. obs. 11. lib. de arrest. c. 1. n. 8.
& seqq. Myns. cent. 5. obs. 35. Quomodo, denique, turbatio possessio-
nis, spolium &c. cum pignoratione conveniant, passim supra dict. est.
159. Contraria pignorationis multis persequi non est opera
pretium. Referri eò possunt, remedia contra pignerantes competen-
tia, de quibus jam supra satis actum est.

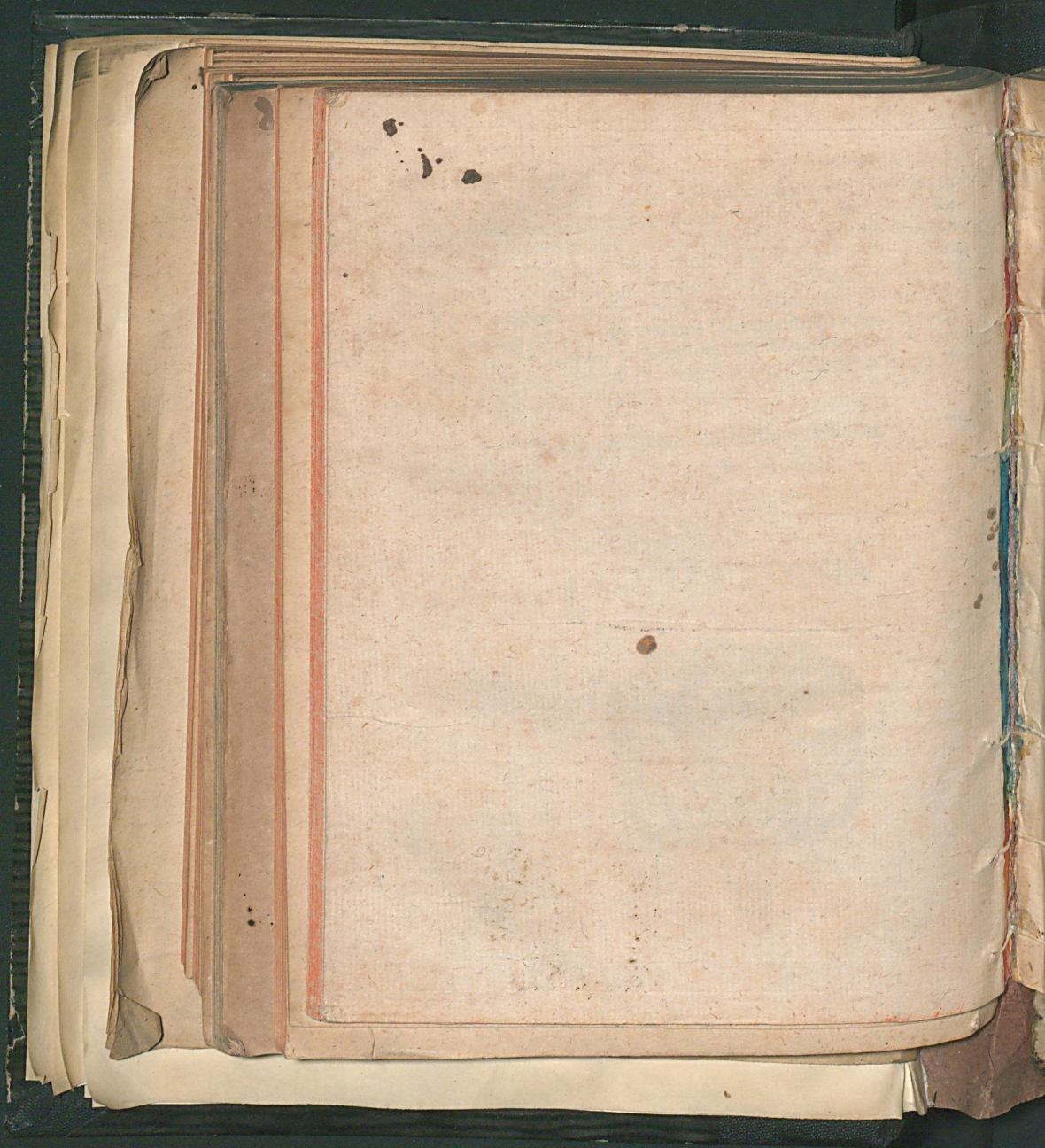
Et hæc pro præsentis disputatione sufficiant.

* *

SOLI DEO GLORIA.

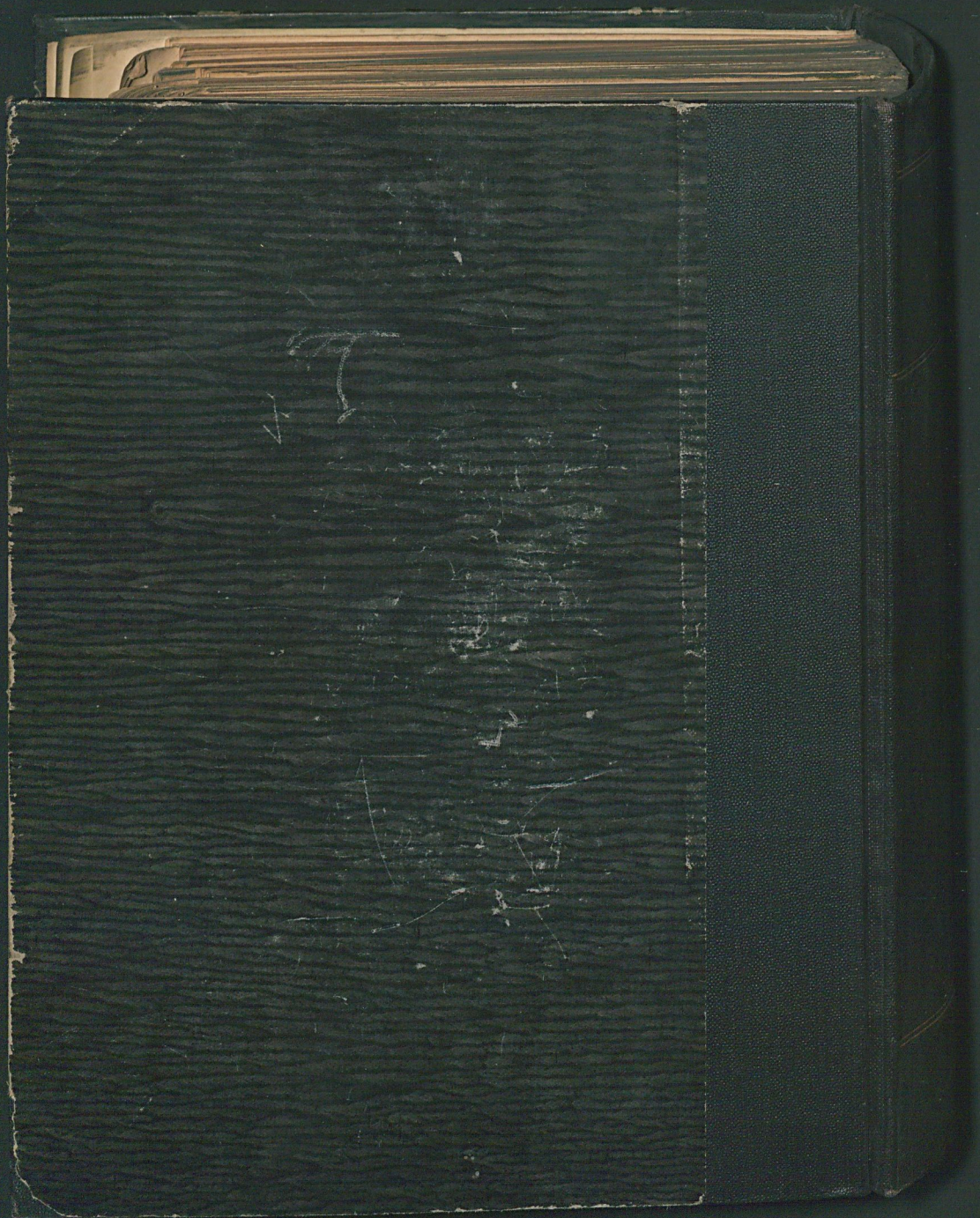

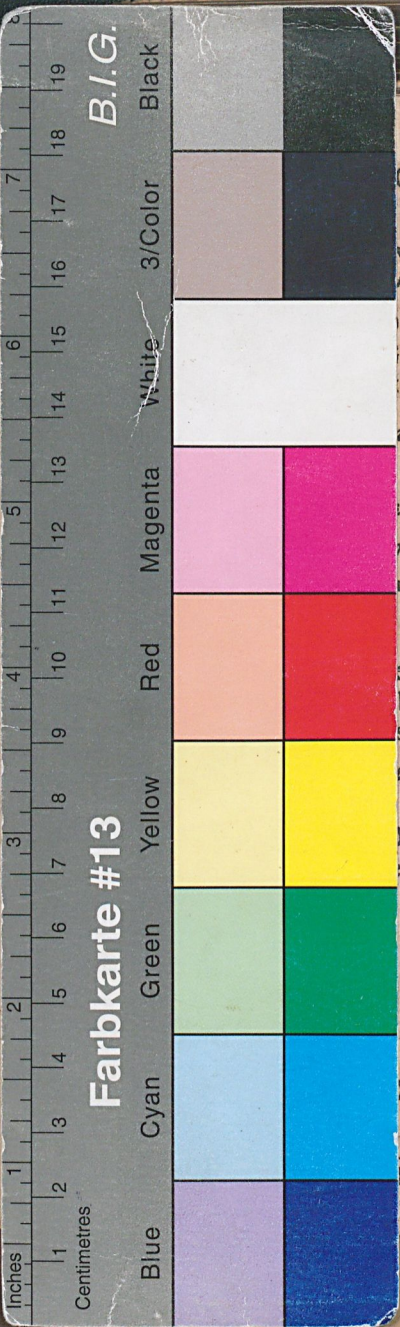
Strassberg, Diss., 1623-26

X26.17020

WDM

B.I.G.

Farbkarte #13

OLENNIS

15/29

ONE POS.

, QUÆ

NERA-

1624, 4

art. 2. tit. 22.

DEO

ritate

um ORDINIS

Argentoratens

e honoribus, ac pri.

bus conse-

VS Flach/

nfis.

July,

RATI,

LEDERTZ.

XXIV,

al